Nr. 4. Warszawa, dnia 10 lutego 1922 r. Rok IV.

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA SKARBU.

Cena niniejszego numeru 40 mk. (z przesyłką pocztową zwyczajną 42 mk. poleconą 57 mk.). Prenumerata kwartalna 400 mk. Cena ogłoszeń za tekstem wynosi od wiersza jednoszpaltowego petitem 200 mk. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Redakcji, Leszno 5, tel. red. № 16-37, tel. admin. № 276-29.

TREŚĆ: **Postanowienia ogólne: 65.** Komunikat Ministerstwa Skarbu w sprawie pierwszego konstytucyjnego posiedzenia Rady Finansowej. **66.** Komunikat Ministerstwa Skarbu w sprawie pretensji osób prywatnych i instytucji o odszkodowania wojenne.

Organizacja władz: 67. Rozporządzenie Ministra Skarbu w przedmiocie utworzenia Kas Skarbowych na obszarze Izb Skarbowych we Lwowie i Krakowie.

Podatki bezpośrednie: 68. Komunikat Ministerstwa Skarbu w sprawie wstrzymania ściągania 2% podatku dochodowego. **69.** Ogłoszenia Urzędów Skarbowych w sprawie podatku przemysłowego.

Podatki konsumcyjne: 70. Rozporządzenie Rady Ministrów z d. 5/XII 1921 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania wina na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej. **71.** Rozporządzenie Rady Ministrów z d. 22/XII 1921 r. w przedmiocie opodatkowania drożdży prasowanych na obszarze b. dzielnicy pruskiej. **72.** Komunikat Ministerstwa Skarbu w sprawie rzekomej zniżki ceny soli.

Przepisy celne: 73. Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 31/XII 1921 r. w przedmiocie ruchu samochodowego, motocyklowego i rowerowego przez granice Rzeczypospolitej Polskiej. **74.** Okólnik w sprawie pozwolenia na wywóz za granicę zabytków i dzieł sztuki. **75.** Komunikat Ministerstwa Skarbu w sprawie uruchomienia Urzędu celnego I klasy w Cz. Dunajcu.

Skarb narodowy: 76. Ustawa z d. 15/XI 1921 r. o Skarbie Narodowym.

Przepisy rachunkowe i kasowe: 77. Rozporządzenie Ministra Skarbu w przedmiocie utworzenia Kas skarbowych na obszarze Izb Skarbowych we Lwowie i Krakowie. **78.** Komunikat P. K. K. P. w sprawie otwarcia w Gdańsku „Polskiej Kasy Rządowej".

Sprawy walutowe: 79. Komunikat P. K. K. P. w sprawie ważności biletów okupacyjnych, podpisanych przez Zarząd Gen.-Gub. Warszawskiego. **80.** Komunikat P. K. K. P. w sprawie utraty wartości biletów I emisji.

Postanowienia ogólne.

65.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

Biuro Prasowe Ministerstwa Skarbu komunikuje: Rada finansowa odbyła pierwsze konstytucyjne zebranie w dniach 27 i 28 b. m. pod przewodnictwem P. Ministra Skarbu, który na wstępie wygłosił zwięzłe exposé o stanie finansowym Państwa. Po uchwaleniu regulaminu obrad i wyborze 3-ch komisji, a mianowicie przemysłowo-handlowej, finansowej i rolnej oraz ich przewodniczących (przewodniczący 1-ej komisji p. Broniewski, 2-ej komisji dr. Szarski, 3ej komisji — Aleksander Raczyński) obradowano nad środkami zniżki cen i sposobem przeciwdziałania drożyźnie. Między innemi debatowano także nad projektem zniżki towarowej taryfy kolejowej dla towarów eksportowych, która mogłaby wpłynąć na żywszy ruch przemysłowy, zmniejszeniem bezrobocia i polepszeniem bilansu handlowego, który to bilans w listopadzie 1921 r. poraz pierwszy wykazuje przewyżkę wywozu nad przywozem, a to według obliczeń i zestawień głównego urzędu statystycznego. Rada finansowa nad wspomnianemi kwestjami ma się zastanawiać i w najkrótszym czasie opracować odpowiednie wnioski.

Również obradowano nad zarządzeniami, zmierzającemi do przeprowadzenia dalszych oszczędności w administracji.

Pod obrady zostały wzięte między innemi i sprawy następujące: 1) Zawieranie umów ubezpieczeniowych w walutach obcych, 2) zniesienie subsydjowania humanitarnych instytucji krajowych i zagranicznych w sprawach celnych, 3) kredytowanie należności celnych instytucjom i firmom prywatnym, 4) przewalutowanie kapitałów akcyjnych.

Najważniejszy punkt obrad stanowiła sprawa długów przedwojennych. Rada finansowa po wyczerpującej dyskusji wypowiedziała się jednomyślnie przeciwko jakiejkolwiek rewizji ustalonych ustawowo relacji wierzytelności w walutach zaborczych oraz przeciwko przerachowaniu długów, jak i przeciwko wprowadzeniu moratorjum, a to ze względu na chaos, jakiby powstał w życiu gospodarczem, oraz ze względu na autorytet odnośnych ustaw i powagę jednostki monetarnej polskiej.

Członkowie Rady finansowej podjęli się wypracowania kilku projektów ustawodawczych we wskazanym bliżej zakresie oraz w odpowiedni sposób, ponadto zaś współpracy w opracowaniu inwentarza majątku Państwa.

(„Monitor Polski" Nr. 24 — 1922 r.).

66.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

Biuro Prasowe Ministerstwa Skarbu komunikuje: Powołując się na komunikat, zamieszczony w „Monitorze Polskim" z dn. 2-go września 1921 r., Nr. 199 w sprawie pretensji osób prywatnych i instytucji o odszkodowania wojenne, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia ponownie, że akcja ustalenia strat wojennych, przeprowadzona przez komisje szacunkowe z ramienia Głównego Urzędu Likwidacyjngo, miała na celu jedynie określenie wysokości pretensji do b. rządów zaborczych, względnie okupacyjnych, bynajmniej zaś nie nakłada na Skarb Państwa obowiązku pokrywania tych strat, poniesionych przez osoby prywatne lub instytucje, wobec czego zwracanie się w tych sprawach do Ministerstwa Skarbu o wypłatę odszkodowania lub o udzielenie zaliczek na nie jest bezcelowe. Na podania w powyższych sprawach Ministerstwo Skarbu w przyszłości odpowiadać nie będzie.

(„Monitor Polski" Nr. 21 — 1922 r.).

Organizacja władz.

67.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 4 stycznia 1922 r.

o utworzeniu kas skarbowych na obszarze izb skarbowych we Lwowie i Krakowie.

Na zasadzie art. 3, 4, 12 i 13 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391) zarządza się, co następuje:

§ 1. Z dniem 1 stycznia 1922 r. znosi się urzędy podatkowe na obszarze izb skarbowych lwowskiej i krakowskiej, a w miejsce ich tworzy się kasy skarbowe.

§ 2. Sprawy należytościowe, wchodzące w zakres działania dotychczasowych urzędów podatkowych, przechodzą z tym dniem do inspektoratów skarbowych.

Zgłoszenia w celach wymiaru należytości i opłat stemplowych należy dokonywać od tego czasu we właściwych Inspektoratach Skarbowych (§§ 43 i 44 ust. z dnia 9 lutego 1850 r. austr. Dz. Ust. P. Nr. 50).

Minister Skarbu:

(—) *Michalski.*

(Dz. Ust. Rz. P. z roku 1922. Nr. 6, poz. 46).

Podatki bezpośrednie.

68.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

Biuro Prasowe Ministerstwa Skarbu podaje do wiadomości: Departament podatkowy Ministerstwa Skarbu wydał drogą telegraficzną do wszystkich Izb Skarbowych zarządzenie, aby ściąganie 2% podatku dochodowego od robotników i innych pracowników, pobierających wynagrodzenie miesięcznie, zostało natychmiast wstrzymane.

(„Monitor Polski" Nr. 26 — 1922 r.).

69.

OGŁOSZENIA URZĘDÓW SKARBOWYCH

w sprawie podatku przemysłowego

OBWIESZCZENIE.

Na zasadzie art. 25 ustawy z dn. 6 lipca 1920 r. Dz. Ust. Rz. P. P., Nr. 66, poz. 437, podaje się do publicznej wiadomości, że dnia 1 grudnia 1921 roku rozesłano nakazy płatnicze podatku procentowego od zysku na r. 1920 od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania sprawozdań publicznych, osobistych zajęć przemysłowych i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych.

Przeciw ustalonym sumom zysków, względnie zarobkom, jak również wymierzonym kwotom podatku, mogą płatnicy na podstawie postanowienia art. 26 wyż powołanej ustawy tudzież paragr. 34 rozp. Ministra Skarbu z dn. 10/XII 1920 r. (Dz. U. Nr. 1/1921, poz. 1), wnosić reklamacje do Komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Urzędzie Skarbowym podatków i opłat skarbowych w terminie najpóźniej do dnia 31 grudnia 1921 r.

W tym samym terminie mają być zapłacone wymierzone kwoty podatku procentowego od zysku, gdyż wniesienie reklamacji nie uchyla w myśl art. 32 powołanej ustawy obowiązku uiszczenia podatku w wyznaczonym wyżej terminie.

Podatek niezapłacony w tym terminie będzie przymusowo ściągnięty z doliczeniem odsetek za zwłokę w wysokości określonej w ustawie z dn. 7 czerwca 1921 r., Dz. Ust. Nr. 57 z roku 1921, poz. 357.

Łask, dnia 1 grudnia 1921 r.

Przewodniczący Komisji:
(—) St. Martynowski.

OBWIESZCZENIE.

Na zasadzie art. 25-go ustawy z dnia 6 lipca 1920 roku o podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 437) podaje się do wiadomości, że nakazy płatnicze na podatek procentowy od zysku przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych nieobowiązanych do publicznego składania sprawozdań oraz osobistych zajęć przemysłowych i samodzielnych zajęć zawodowych na rok 1920, rozesłane zostały płatnikom przez Urząd Skarbowy podatków i opłat skarbowych w Łowiczu w dniu 19 grudnia 1921 r.

Termin wniesienia podatku do Kasy Skarbowej w Łowiczu oraz składania reklamacji upływa z dniem 19 stycznia 1922 roku.

Przewodniczący Miejscowej Komisji w Łowiczu:
(—) K. Sobolewski.

OBWIESZCZENIE.

Na zasadzie art. 25 ustawy z dn. 6 lipca 1920 r., Dz. Ust. R. P. P. Nr. 66, poz. 437, podaje się do publicznej wiadomości, że dnia 19 grudnia 1921 roku rozesłano nakazy płatnicze podatku procentowego od zysku na r. 1920 od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania sprawozdań publicznych, osobistych zajęć przemysłowych i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych.

Przeciw ustalonym sumom zysków, względnie zarobkom, jak również wymierzonym kwotom podatku, mogą płatnicy na podstawie postanowienia art. 26 wyż powołanej ustawy, tudzież paragr. 34 rozp. Ministra Skarbu z dn. 10/XII 1920 r. (Dz. U. Nr. 1/1921, poz. 1), wnosić reklamacje do Komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Urzędzie Skarbowym podatków i opłat skarbowych w terminie najpóźniej do dnia 19 stycznia 1922 r.

W tym samym terminie mają być zapłacone wymierzone kwoty podatku procentowego od zysku, gdyż wniesienie reklamacji nie uchyla w myśl art. 32 powołanej ustawy obowiązku uiszczenia podatku w oznaczonym wyżej terminie.

Podatek niezapłacony w tym terminie będzie przymusowo ściągnięty z doliczeniem odsetek za zwłokę w wysokości 1% miesięcznie.

Kutno, dnia 19 grudnia 1921 r.

Przewodniczący Komisji:
(—) Jaworski.

OBWIESZCZENIE.

W myśl art. 25 ustawy z dnia 6 lipca 1921 r., oraz instrukcji Ministerstwa Skarbu z dnia 10 grudnia 1920 r., § 224, zawiadamia się interesowanych, że nakazy płatnicze na wymierzony podatek procentowy od zysku dla przedsiębiorstw handlowych, przemysłowych, osobistych zajęć, oraz samodzielnych wolnych zawodów zostały rozesłane dnia 20 grudnia 1921 r. i że termin do wnoszenia reklamacji upływa dnia 21 stycznia 1922 r.

Lubartów, dnia 21 grudnia 1921 r.

Przewodniczący Komisji do wymiaru podatku procentowego:
(—) Culicki.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie art. 25 ustawy z dnia 6 lipca 1920 r., Dz. U. Nr. 66, poz. 437, podaje się do publicznej wiadomości, że dnia 20 grudnia 1921 r. rozesłano nakazy płatnicze podatku procentowego od zysku za rok 1920. Wymierzone kwoty podatku należy wpłacić do Kasy skarbowej w Janowie Lubelskim do dnia 20 stycznia 1922 r. W tym samym terminie wnosić można reklamacje do Komisji miejscowej dla podatku przemysłowego w Janowie Lubelskim; reklamacje wniesione po tym terminie będą zwrócone bez rozpatrzenia.

Przewodniczący Komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego w Janowie Lubelskim:
(—) Krzynkowski.

OGŁOSZENIE.

Na zasadzie art. 25 ustawy z dn. 6 lipca 1920 r., Dz. Ust. R. P. P. Nr. 66, poz. 437, Przewodniczący Komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Urzędzie Skarbowym podatków i opłat Skarbowych w Mińsku-Mazowieckim, podaje do publicznej wiadomości, że dnia 27 grudnia 1921 r. rozesłano nakazy płatnicze podatku procentowego od zysku na r. 1920, od przedsiębiorstw nieobowiązanych do publicznego składania rachunków i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych.

Przeciw temu wymiarowi można wnosić reklamacje do wskazanej wyżej Komisji miejscowej w terminie do dnia 27 stycznia 1922 r.

Podatek należy wpłacić do Kasy Skarbowej najpóźniej do dnia 27 stycznia 1922 r.

Wniesienie reklamacji nie wstrzymuje obowiązku zapłaty tego podatku.

Dnia 28 grudnia 1921 r.

Przewodniczący Komisji miejscowej do spraw procentowego podatku od zysku:
(—) K. Borowicz.

OGŁOSZENIE.

Urząd Skarbowy podatków i opłat skarbowych w Płocku podaje do wiadomości osób interesowanych, że nakazy płatnicze podatku procentowego od zysku za 1920 rok, rozesłane zostały płatnikom powiatu Płockiego w dniu 22 grudnia r. b. i że termin opłaty tego podatku, bez doliczenia odsetek za zwłokę, wyznaczony został na dzień 15-go stycznia 1922 r.

OBWIESZCZENIE.

Na zasadzie art. 25 ustawy z dn. 6 lipca 1920 r., Dz. Ust. R. P. P. Nr. 66, poz. 437, podaje się do publicznej wiadomości, że dnia 31 grudnia 1921 roku rozesłano nakazy płatnicze podatku procentowego od zysku na r. 1920 od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania sprawozdań publicznych, osobistych zajęć przemysłowych i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych.

Przeciw ustalonym sumom zysków, względnie zarobkom, jak również wymierzonym kwotom podatku, mogą płatnicy na podstawie postanowienia art. 26 wyż powołanej ustawy, tudzież paragr. 34 rozp. Ministra Skarbu z dn. 10/XII 1920 r. (Dz. U. Nr. 1/1921, poz. 1), wnosić reklamacje do Komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Urzędzie Skarbowym podatków i opłat skarbowych w terminie najpóźniej do dnia 31 stycznia 1922 r.

W tym samym terminie mają być zapłacone wymierzone kwoty podatku procentowego od zysku, gdyż wniesienie reklamacji nie uchyla w myśl art. 32 powołanej ustawy obowiązku uiszczenia podatku w oznaczonym wyżej terminie.

Podatek niezapłacony w tym terminie będzie przymusowo ściągnięty z doliczeniem odsetek za zwłokę w wysokości określonej w Ustawie z dn. 7 czerwca 1921 r., Dz. Ust. Nr. 57 z r. 1921, poz. 357.

Kalisz, dnia 31 grudnia 1921 r.

Przewodniczący Komisji:
(—) Żupranski.

OBWIESZCZENIE.

Na zasadzie art. 25 ustawy z dn. 6 lipca 1920 r., Dz. Ust. R. P. P. Nr. 66, poz. 437, podaje się do publicznej wiadomości, że dnia 31 grudnia 1921 roku rozesłano nakazy płatnicze podatku procentowego od zysku na r. 1920 od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania sprawozdań publicznych, osobistych zajęć przemysłowych i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych.

Przeciw ustalonym sumom zysków, względnie zarobkom, jak również wymierzonym kwotom podatku, mogą płatnicy na podstawie postanowienia art. 26 wyż powołanej ustawy, tudzież paragr. 34 rozp. Ministra Skarbu z dn. 10/XII 1920 r. (Dz. U. Nr. 1/1921, poz. 1), wnosić reklamacje do Komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Urzędzie Skarbowym podatków i opłat skarbowych w terminie najpóźniej do dnia 31 stycznia 1922 r.

W tym samym terminie mają być zapłacone wymierzone kwoty podatku procentowego od zysku, gdyż wniesienie reklamacji nie uchyla w myśl art. 32 powołanej ustawy obowiązku uiszczenia podatku w oznaczonym wyżej terminie.

Podatek niezapłacony w tym terminie będzie przymusowo ściągnięty z doliczeniem odsetek za zwłokę w wysokości określonej w Ustawie z dn. 7 czerwca 1921 r., Dz. Ust. Nr. 57 z r. 1921, poz. 357.

Noworadomsk, dnia 31 grudnia 1921 r.

Przewodniczący Komisji:
(—) Żaboklicki.

OGŁOSZENIE.

Miejscowej Komisji dla spraw podatku przemysłowego Okręgu Urzędu Skarbowego w Zamościu.

Na zasadzie postanowienia art. 25 ustawy z dnia 6-go lipca 1920 r., o podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 437) podaje się do wiadomości osób interesowanych, iż nakazy płatnicze na procentowy podatek od zysku przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania sprawozdań publicznych, osobistych na rok 1920 zostały w dniu dzisiejszym rozesłane.

Wymierzone kwoty podatku należy wpłacić do Kasy Skarbowej w Zamościu najpóźniej do dnia 8 lutego b. r., w tym też terminie można wnosić reklamacje do Komisji Miejscowej przy Urzędzie Skarbowym przeciw wymiarowi podatku.

Po upływie tego terminu żadne reklamacje uwzględnione nie będą.

Zamość, dnia 10 stycznia 1922 roku.

Przewodniczący Komisji:
(—) Lipiński.

OBWIESZCZENIE.

Na zasadzie art. 25 ustawy z dn. 6 lipca 1920 r., Dz. Ust. R. P. P. Nr. 66, poz. 437, podaje się do publicznej wiadomości, że dnia 15 stycznia 1922 roku rozesłano nakazy płatnicze podatku procentowego od zysku na r. 1920 od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania sprawozdań publicznych, osobistych zajęć przemysłowych i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych.

Przeciw ustalonym sumom zysków, względnie zarobkom, jak również wymierzonym kwotom podatku, mogą płatnicy na podstawie postanowienia art. 26 wyż powołanej ustawy, tudzież paragr. 34 rozp. Ministra Skarbu z dn. 10/XII 1920 r. (Dz. U. Nr. 1/1921, poz. 1), wnosić reklamacje do Komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Urzędzie Skarbowym podatków i opłat skarbowych w terminie najpóźniej do dnia 15 lutego 1922 r.

W tym samym terminie mają być zapłacone wymierzone kwoty podatku procentowego od zysku, gdyż wniesienie reklamacji nie uchyla w myśl art. 32 powołanej ustawy obowiązku uiszczenia podatku w oznaczonym wyżej terminie.

Podatek niezapłacony w tym terminie będzie przymusowo ściągnięty z doliczeniem odsetek za zwłokę w wysokości określonej w Ustawie z dn. 7 czerwca 1921 r., Dz. Ust. Nr. 57 z r. 1921. poz. 357.

Przewodniczący Komisji w Kole:
(—) Andler.

OGŁOSZENIE.

Urząd Skarbowy podatków i opłat skarbowych w Białymstoku w myśl par. 224 instrukcji Ministerstwa Skarbu z dnia 10 grudnia 1920 r., zawiadamia wszystkich właścicieli przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, nieobowiązanych do składania sprawozdań publicznych w mieście i powiecie białostockim, iż nakazy płatnicze na podatek procentowy od zysku za rok 1920 zostały wysłane do odpowiednich Komisarjatów policji w Białymstoku, do posterunków policji, oraz zarządów gminnych w powiecie Białostockim dnia 9 stycznia 1922 roku.

Reklamacje przeciwko wymiarowi podatku procentowego mogą być wniesione do Komisji Miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Urzędzie Skarbowym w Białymstoku, Warszawska Nr. 16, do dnia 9 lutego 1922 r.

Nieotrzymanie nakazu płatniczego nie może służyć powodem do prolongaty terminu złożenia reklamacji.

Naczelnik Urzędu:
(podpis nieczytelny).

OBWIESZCZENIE.

Na zasadzie art. 25 ustawy z dn. 6 lipca 1920 r., Dz. Ust. R. P. P. Nr. 66, poz. 437, podaje się do publicznej wiadomości, że dnia 28 stycznia 1922 roku rozesłano nakazy płatnicze podatku procentowego od zysku na r. 1920 od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania sprawozdań publicznych, osobistych zajęć przemysłowych i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych.

Przeciw ustalonym sumom zysków, względnie zarobkom, jak również wymierzonym kwotom podatku, mogą płatnicy na podstawie postanowienia art. 26 wyż powołanej ustawy, tudzież paragr. 34 rozp. Ministra Skarbu z dn. 10/XII 1920 r. (Dz. U. Nr. 1/1921, poz. 1), wnosić reklamacje do Komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Urzędzie Skarbowym podatków i opłat skarbowych w terminie najpóźniej do dnia 5 marca 1922 r.

W tym samym terminie mają być zapłacone wymierzone kwoty podatku procentowego od zysku, gdyż wniesienie reklamacji nie uchyla w myśl art. 32 powołanej ustawy obowiązku uiszczenia podatku w oznaczonym wyżej terminie.

Podatek niezapłacony w tym terminie będzie przymusowo ściągnięty z doliczeniem odsetek za zwłokę w wysokości 1% miesięcznie.

Warszawa, dnia 28 stycznia 1922 r.

Przewodniczący Komisji przy IV Urzędzie Skarbowym:
(—) M. Czerwiński.

Podatki konsumcyjne.

70.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 5 grudnia 1921 r.

w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania wina na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 248) Rada Ministrów zarządza, co następuje:

§ 1. Na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej rozszerza się moc obowiązującą podanych w przyległym załączniku postanowień §§ 1 do 52 obowiązującej dotychczas w b. dzielnicy pruskiej niemieckiej ustawy o opodatkowaniu wina z dnia 26 lipca 1918 r. (Dz. Ust. Rz. Niem. strona 831) ze zmianami wyszczególnionemi w §§ 2 do 8 niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Upoważnienia określone ustawą o opodatkowaniu wina z dnia 26 lipca 1918 r. w ustępie 1 § 8 dla Kanclerza Państwa oraz w ustępie 1 § 1 i §§ 11, 12 i 20 dla Rady Związkowej przenosi się na Ministra Skarbu.

§ 3. Postanowienia § 13, ostatniego zdania punktu 3 § 20 i §§ 41, 42, 44, 45, 49, 50 i 51 ustawy o opodatkowaniu wina uchyla się.

§ 4. Wszelkie kary pieniężne, ustanowione w niem ustawie o opodatkowaniu wina z dnia 26 lipca 1918 r., wymierzane wedle wielokrotnej umniejszonego lub na umniejszenie narażonego podatku spożywczego, wymierzać należy w wysokości 10—20-krotnej, a grzywny porządkowe i kary pieniężne oznaczone w stałych kwotach podnosi się dwudziestokrotnie.

Kary pozbawienia wolności i kompetencja władz wymierzających kary pozostają bez zmiany przy zastosowaniu w b. dzielnicy rosyjskiej przepisów ros. ust. akcyzowej (Tom V Zb. praw rosyjskich według wydania z roku 1901 i dalszego ciągu z roku 1912), a w b. dzielnicy austrjackiej przepisów ustawy o przekroczeniach skarbowych z dnia 11 lipca 1835 r. (Zb. ustaw polit. tom 63 Nr. 112).

Postanowienie przejściowe.

Dodatkowe opodatkowanie wina.

§ 5. 1) Wino, które w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będzie na obszarze b. zaboru rosyjskiego i austrjackiego w posiadaniu konsumenta, albo wino przed powyższym terminem konsumentowi już wysłane, które jednak nie doszło do jego rąk, podlega dodatkowemu opodatkowaniu.

2) Za uiszczenie dodatkowej opłaty jest konsument odpowiedzialny.

3) Dodatkowa opłata ,podatku wynosi 400 mk. za litr. Jeżeli konsument może udowodnić, że podatek od wina winien być obliczony podług wartości wina na niższą kwotę, w takim razie pobierze się tę niższą kwotę, jako dodatkową opłatę.

4) Wino w ilości 5 litrów lub 7 flaszek, znajdujące się w posiadaniu właścicieli, których w myśl ustawy z dnia 26 lipca 1918 r. o opodatkowaniu wina uważa się za konsumentów, jest wolne od dodatkowego opodatkowania; kilku właścicieli, którzy wspólnie przechowują wino, uważać się będzie pod względem obowiązku uiszczenia dodatkowej opłaty od wspólnie przechowanego wina, jako jednego właściciela.

5) Wino i moszcz winny z lat 1918, 1919 i 1920 są od zastosowania powyższych przepisów punktu 3 wyłączone i podlegają dodatkowej opłacie w kwotach, jakie na podstawie udowodnionej wartości tytułem podatku od wina według przepisów niniejszej ustawy z 26 lipca 1918 r. obliczone zostaną.

6) Przy obliczeniu dodatkowej opłaty będzie potrącona ta dowodami wykazana suma, którą przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia pobrano już tytułem podatku spożywczego od wina.

7) Dodatkowa opłata może być za złożeniem zabezpieczenia pokredytowana na 3 miesiące.

§ 6. Bliższe postanowienia co do zgłoszenia zapasów wina i moszczu do dodatkowego opodatkowania wyda się w drodze rozporządzenia wykonawczego.

§ 7. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu, którego upoważnia się do zmiany w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej dotychczasowych przepisów wykonawczych do niemieckiej ustawy o opodatkowaniu wina z dnia 26 lipca 1918 r. (Dz. Ust. Rz. Niem. str. 831).

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1922 r.

Z dniem wejścia w życie tego rozporządzenia tracą moc obowiązującą dotychczas obowiązujące postanowienia o opodatkowaniu wina.

Prezydent Ministrów:

(—) *A. Ponikowski.*

Minister Skarbu:

(—) *Michalski.*

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

(—) *Wybicki.*

Załącznik

do § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 grudnia 1921 r. o ujednostajnieniu opodatkowania wina na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

U s t a w a

z dnia 26 lipca 1918 r.

o opodatkowaniu wina (Dz. Ust. Rz. Niem. strona 831).

ROZDZIAŁ I.

Ogólne przepisy.

Przedmiot i wysokość podatku od wina.

§ 1.

(1) Wino i moszcz winny, dalej podobne do wina napoje, jeżeli są przeznaczone do spożycia wewnątrz Państwa, podlegają opłacie państwowej (podatek od wina) w wysokości 20% od wartości, która stanowi podstawę do opodatkowania. Rada związkowa jest upoważniona, a na żądanie Sejmu obowiązana po ukończeniu wojny stopę podatkową od win, których cena sprzedażna wynosić będzie nie więcej, jak 2 marki za litr, obniżyć do 15% od wartości, podlegającej opodatkowaniu.

(2) O ile w niniejszej ustawie jest mowa o winie bez bliższego określenia rodzaju tegoż, należy pod tem rozumieć wyroby winne, podane w 1 ustępie niniejszego paragrafu.

Osoby obowiązane do uiszczenia podatku.

§ 2.

(1) Do uiszczenia podatku jest obowiązany, kto wino odstępuje konsumentowi, kto nieopodatkowane wino na własne potrzeby domowe lub do zakładu przemysłowego zużywa, a wreszcie, kto jako spożywca wino z zagranicy państwa sprowadza.

(2) Jako konsumenta, należy uważać tego, kto, nie będąc ani producentem, ani sprzedawcą, wino nabywa. Producentami albo sprzedawcami w myśl niniejszej ustawy są tylko te osoby, które stosownie do postanowień § 15 swój zakład przemysłowy lub handlowy zgłosili. Właściciele gospód lub drobni sprzedawcy, którzy trudnią się wyłącznie sprzedażą wina pochodzenia krajowego z beczki, mają w myśl niniejszej ustawy być uważani jako konsumenci.

§ 3.

Kto odstępuje wino konsumentowi, obowiązany jest policzyć konsumentowi szczegółowo kwotę podatkową. Konsument jest obowiązany uskutecznić zapłatę do rąk oddawcy. Powołanie się na to, że podatek odroczono sprzedawcy po myśli § 13, jest niedopuszczalne.

§ 4.

(1) Postępowanie opłatne przy winie odstąpionem konsumentowi następuje z chwilą wysłania wina konsumentowi, a o ile wysłanie nie ma miejsca, z chwilą wydania temuż do rąk co do wina nieopodatkowanego, przeznaczonego na własne potrzeby domowe albo do zakładu przemysłowego z chwilą wyniesienia z piwnic składowych, zaś co do wina nabytego przez konsumenta za granicą Państwa z chwilą przejścia przez linję celną.

(2) Kto wewnątrz Państwa sprzedaje wino konsumentowi, ma mu wydać rachunek, który ma zawierać następujące dane: nazwisko i miejsce zamieszkania sprzedawcy i nabywcy, dzień wydania, rodzaj, oznakę i ilość wina oraz wartość podlegającą opodatkowaniu (§ 5) i kwotę podatkową. Rada związkowa może zezwolić na pewne ułatwienia.

(3) Wino, podlegające opodatkowaniu, stanowi bez względu na prawa osób trzecich zabezpieczenie tej kwoty opłaty podatkowej, która na niem ciąży, a jak długo opłata podatkowa nie zostanie uiszczona, może władza podatkowa na takie wino nałożyć areszt.

Wartość, podlegająca opodatkowaniu.

§ 5.

(1) Jako podlegającą opodatkowaniu wartość wina pozbytego konsumentowi, przyjmuje się cenę wykazaną w rachunku, przyczem przyznane kupującemu: rabat, potrącenia procentowe (akonto), opusty i tym podobne potrącenia nie mogą być uwzględniane. Do wartości wina podlegającej opodatkowaniu nie będzie zaliczona wartość bezpośrednich opakowań, o ile ona została osobno i w odpowiednich kwotach w rachunku uwidoczniona, oraz wartość zewnętrznego opakowania. Powstałe aż do czasu dostawy wina uboczne koszta za przechowywanie na składzie, pielęgnowanie, ściąganie do naczyń, etykietowanie, koszta przewozu, ubezpieczenia, komisowe i t. p., mają być wliczone do wartości podlegającej opodatkowaniu.

(2) Wino wydane spożywcy bezpłatnie albo wino pobrane przez producenta do własnego użytku domowego lub do jego zakładu handlowego podlega opodatkowaniu według tej wartości, jakaby przypadała w chwili wydania, względnie poboru dla wina tego samego gatunku lub podobnych gatunków, pozbytego za zapłatą podług ustępu 1 tego paragrafu.

(3) Przy oznaczeniu wartości wina sprowadzonego przez spożywcę z zagranicy służą za podstawę postanowienia ustępu 1 z tym dodatkiem, iż do oznaczenia podatkowi podlegającej wartości wina dolicza się jeszcze opłatę cła wchodowego oraz wszelkie z przewiezieniem wina przez linję celną połączone koszta, jako to: przewozu, ubezpieczenia, wyładowania, składowe i t. p.

Termin płatności.

§ 6.

(1) Podatek od wina sprowadzonego z zagranicy Państwa ma spożywca uiścić równocześnie z uiszczeniem cła wchodowego. W innych wypadkach podatek za wszystkie w ciągu miesiąca opodatkowaniu podległe ilości wina stosownie do postanowień § 4 ustępu 1 jest płatny z ostatnim dniem miesiąca kalendarzowego i ma być najpóźniej w piętnastym dniu bezpośrednio następującego miesiąca w urzędzie poborowym zapłacony.

(2) W razie powtórnego przekroczenia terminu zapłaty, albo jeśli zachodzą powody, które normalny wpływ podatku stawiają w wątpliwość, władza podatkowa może żądać uiszczenia lub zabezpieczenia podatku z chwilą nastania obowiązku do uiszczenia podatku.

(3) Ubocznych należytości, a w szczególności za pokwitowania i poświadczenia władz podatkowych nie pobiera się.

Oznajmienie i sprawdzenie przypadającego podatku.

§ 7.

(1) Obowiązany do uiszczenia podatku ma najpóźniej w siódmym dniu powszednim każdego miesiąca wszystkie za ubiegły miesiąc podatkowi podlegające ilości wina zgłosić stosownie do szczegółowych postanowień Rady związkowej w urzędzie poborowym za pomocą pisemnej deklaracji. W deklaracji ma być uwidoczniona wartość każdego zbytu albo wydatku wina zgodnie z księgami kupieckiemi. Za ilości wina sprowadzone z zagranicy przez spożywcę należy wartość podlegającą opodatkowaniu oznajmić przy odprawie celnej.

(2) W wypadkach wskazanych koniecznością, a w szczególności dla mniejszych zakładów wytwórczych, następnie dla zbytu wina w gospodach szynkarskich albo w drobnej sprzedaży może Rada związkowa wprowadzić odmienne zarządzenia.

(3) Kwoty podatkowe wypośrodkuje się dla każdego zgłoszenia w jednej ogólnej sumie. Kwoty fenigowe będą pobierane o tyle, o ile są podzielne przez pięć.

Rozstrzyganie o odpowiedniej wysokości ceny sprzedażnej podanej w zgłoszeniu.

§ 8.

(1) Wątpliwości urzędu poborowego do odpowiedniej wysokości wartości wina podanej w zgłoszeniu, o ile one przez wgląd do ksiąg kupieckich nie mogą być usunięte, mają być rozstrzygnięte przez urząd dla badania i oszacowania wina, który to urząd winien się składać w dwóch-trzecich z rzeczoznawców interesowanych kół przemysłowych. Kanclerz Rzeszy w porozumieniu z centralnemi władzami krajowemi wyznacza ilość urzędów badawczych, ich siedzibę i przynależność, obsadę i porządek czynności oraz powołuje rzeczoznawców po wysłuchaniu zastępców przemysłowców, z których, ile możności, dwie-trzecie ma swoją czynność wykonywać honorowo.

(2) Urzędy poborowe żądające rozstrzygnięcia urzędu dla badania mają przesłać temuż wraz ze zgłoszeniem i załącznikami próbkę wina, która ma być poddana badaniu. Każdy posiadacz wina jest obowiązany zezwolić władzy podatkowej na wzięcie próbki w celu jej zbadania. Za wziętą próbkę należy wypłacić odszkodowanie według oznajmionej wartości.

(3) Urząd dla badania jest uprawniony przedsiębrać wszelkiego rodzaju sprawdzania, w szczególności uskuteczniać oględziny miejscowe tudzież wypytywać sprzedawców lub spożywców pisemnie albo ustnie co do szczegółów dotyczących zawarcia interesu handlowego. Urząd ten jest również upoważniony dla swoich badań żądać wyjaśnień z Izb handlowych albo gospodarczych lub też od przedstawionych przez te Izby rzeczoznawców.

§ 9.

Urząd dla badania określa wartość wina, która ma stanowić podstawę do obliczenia podatku, i oznajmia ją urzędowi poborowemu. Orzeczenie urzędu dla badania jest ostateczne.

Ograniczenie zbytu winogron lub zacieru winogronowego.

§ 10.

(1) Winogrona, które mają służyć do wyrobu wina tudzież zacier winogronowy mogą być oddane tylko wytwórcom albo handlarzom i tylko przez nich nabywane albo też z zagranicy państwa sprowadzane.

(2) W okolicach, w których nabywanie winogron albo zacieru winogronowego przez spożywców do samodzielnego wytłaczania wina jest w zwyczaju, może Rada związkowa zezwolić na pewne wyjątki.

Uwolnienie od uiszczania podatku.

§ 11.

Na podstawie szczegółowych postanowień Rady związkowej są od podatku uwolnione:

1. moszcz winogronowy albo wino wyrobione z winogron własnej kultury lub też z winogron albo moszczu winogronowego do kupionych przez właścicieli winnic, jak również napoje podobne do wina wytłaczane dla własnego użytku domowego lub dla użytku pracowników rolnych zatrudnionych we własnym zakładzie, o ile tych napojów nie wydaje się do spożycia w zamkniętych naczyniach;

2. wina zużytkowane przy pielęgnowaniu tegoż w piwnicach lub przy magazynowaniu, o ile nie wydaje się go do zużycia w zamkniętych naczyniach;

3. wino pod nadzorem organów podatkowych wywiezione albo zniszczone;

4. wino przeznaczone do wyrobu win musujących, octów i wódki, jak również do wyrobu napojów zawierających wino, dalej do wyrobu wina bezalkoholowego i napojów podobnych do wina i niezawierających alkoholu;

5. wina przeznaczone do urzędowych badań albo dla zakładów naukowych w celach naukowych;

6. wino, które przy przekroczeniu granicy państwa na podstawie przepisów celnych, jako przeznaczone na potrzeby podróżne albo jako prowiant okrętowy, zostało zwolnione od opłaty celnej;

7. wina w szklankach lub butelkach o pojemności poniżej 250 centymtrów kubicznych, wydawane bezpłatnie jako próbki;

8. wino przeznaczone wyłącznie dla celów kościelnych.

Zwrot podatku.

§ 12.

Zwrot podatku może w myśl postanowień Rady związkowej być dozwolony za te ilości wina, które przez dostawcę zostały dowodnie napowrót przyjęte.

Kredytowanie.

§ 13.

Kredytowanie podatku może być dozwolone za złożeniem zabezpieczenia w terminie do 6 miesięcy.

Przedawnienie.

§ 14.

(1) Prawo żądania zapłaty podatku oraz prawo żądania zwrotu podatku ulega przedawnieniu po upływie roku, licząc od dnia płatności względnie uiszczenia podatku. Żądanie dodatkowej zapłaty utajonego podatku przedawnia się po upływie trzech lat.

(2) Przedawnienie zostaje przerwane przez każdą czynność urzędową właściwej władzy, podjętą celem dochodzenia żądania przeciw zobowiązanemu do zapłaty podatku.

II ROZDZIAŁ.

Środki kontrolne.

Obowiązek oznajmienia.

§ 15.

(1) Kto jako wytwórca albo jako sprzedawca zamierza w sposób zarobkowy pozbywać wino, jest obowiązany przed otwarciem zakładu stosownie do postanowień Rady związkowej donieść o tem władzy podatkowej, której ma równocześnie wskazać lokale przeznaczone do wyrobu i na skład wina. Kto moszcz winogronowy albo wino zamierza wytwarzać wyłącznie z kupowanych winogron, albo z kupionego moszczu winogronowego, nie jest w myśl niniejszej ustawy uważany za wytwórcę i nie może jako taki wnosić oznajmienia. Państwowe albo gminne przedsiębiorstwa, następnie związki, stowarzyszenia i zakłady podlegają obowiązkowi oznajmienia, o ile one trudnią się odpłatnem pozbywaniem wina.

(2) Władza podatkowa wydaje zgłaszającemu na wniesione oznajmienie urzędowe zaświadczenie.

(3) Wino może być tylko w oznajmionych lokalach wyrabiane i przechowywane.

§ 16.

(1) Każda zmiana zaszła w oznajmionych szczegółach co do przedsiębiorstwa ma być w ciągu tygodnia zgłoszona władzy podatkowej.

(2) Właściciele nie kierujący osobiście przedsiębiorstwem obowiązani są podać władzy podatkowej tę osobę, która w ich imieniu kierować będzie ruchem przedsiębiorstwa.

(3) Podane w dalszych paragrafach przepisy dla przedsiębiorców obowiązują z wyjątkiem postanowień w § 21 ustępie 2 także kierownika ruchu.

Nadzór podatkowy.

§ 17.

Lokal wyrobu i lokale składowe wytwórców, jako też handlarzy wina podlegają nadzorowi podatkowemu. Urzędnicy podatkowi są uprawnieni wkraczać w każdej porze do lokalów tak długo, jak długo są one otwarte, albo jak długo się w nich pracuje, w innych zaś razach podczas zwyczajnych godzin roboczych. Prawo nadzoru rozciąga się również na wszystkie do lokalów wyrobu i do lokalów składowych przytykające albo z niemi w połączeniu pozostające lokalności przemysłowe przedsiębiorcy. Ograniczenie czasu wkraczania do lokalów przedsiębiorstwa odpada wówczas, jeżeli zachodzi niebezpieczeństwo w zwłoce.

§ 18.

W obrębie lokalności podlegających nadzorowi podatkowemu nie mogą być wykonane żadne urządzenia lub środki, któreby przeszkadzały lub utrudniały wykonanie ustawą przewidzianego nadzoru.

§ 19.

(1) Właściciele przedsiębiorstwa mają urzędnikom podatkowym udzielać wszelkich wyjaśnień potrzebnych dla nadzoru podatkowego albo dla celów statystycznych co do ruchu przedsiębiorstwa, a przy czynnościach urzędowych, dokonywanych w celu nadzoru podatkowego dostarczać środków pomocniczych (przyrządów, światła i t. p.) i dawać potrzebną pomoc.

(2) Wyższym urzędnikom zarządu podatkowego należy na żądanie przedstawić do wglądu odnośne księgi, obejmujące daty wyrobu, dochodu i zbytu wina w przedsiębiorstwie.

Prowadzenie księgi sprawdzania zapasów.

§ 20.

(1) Przedsiębiorcy mają na obrót wina w swoich zakładach prowadzić księgi podług bliższych zarządzeń Rady związkowej. Dalej są oni obowiązani przed każdorazowem wydaniem wina wewnątrz państwa upewnić się, czy odbiorca stosownie do § 15 został urzędownie zgłoszony, albo też czy należy do spożywców i ponoszą odpowiedzialność za każdy ubytek, powstały wskutek niedotrzymania tego obowiązku.

(2) Rada związkowa może w razie potrzeby urzędowe nadzorowanie obrotu wina odmiennie od niniejszych przepisów uregulować i wydać niezależnie od nich osobne zarządzenia.

(3) Władza podatkowa może zarządzić sprawdzanie zapasów. Ustalone przy sprawdzeniu ubytki należy opodatkować, o ile nie udowodniono, że powstały one z powodów, które nie uzasadniają winy ukrócenia podatku. Jako wartość podlegająca opodatkowaniu przyjmuje się wartość tego gatunku wina, przy którym okazały się ubytki. Jeżeli nie da się sprawdzić, z których gatunków wina pochodzą ubytki, w takim razie wymierza się podatek wedle normy jedna marka za litr, albo za butelkę wina.

§ 21.

Jeżeli przedsiębiorcy za ukrócenie podatku byli powtórnie karami, to ich zakład może być poddany ściślemu nadzorowi. Koszta tego nadzorowania nakła-

da się przedsiębiorcy do zwrotu. Ściągnięcie narosłych z tego powodu wydatków następuje w myśl przepisów o ściągnięciu należytości ceł i z przysługującemi tymże prawami pierwszeństwa.

III ROZDZIAŁ.

Przepisy o postępowaniu karnem.

Ukrócenie podatku od wina.

§ 22.

Kto rozmyślnie ustawowy podatek od wina całkowicie albo częściowo ukraca albo nieprzysługujące mu ulgi podatkowe podstępnie uzyskuje, będzie za ukrócenie podatku od wina ukarany karą pieniężną w wysokości czterokrotnej kwoty ukróconego podatku albo ulgi podatkowej, najmniej jednak kwotą 50 mk.

Usiłowanie.

§ 23.

(1) Usiłowanie ukrócenia podatku podlega karze; kara zagrożona za dokonane ukrócenie ma zastosowanie także w wypadkach usiłowania ukrócenia podatku.

(2) Przy usiłowaniu należy wymierzać karę według ukrócenia podatku, albo ulgi podatkowej, któreby były nastąpiły wrazie dokonania czynu karygodnego.

§ 24.

Czyn karygodny określony § 22 należy w szczególności w następujących wypadkach uznać za dokonany:

1) jeżeli w ciągu przepisanego terminu podatkowi podlegająca ilość wina wcale albo niedokładnie była oznajmioną, albo gdy wartość pozbytego lub wydanego wina za nisko podaną została (§ 7);

2) jeżeli nabywca wina podaje fałszywie, że jego zakład został w myśl § 15 oznajmiony, albo gdy ktoś zgłasza się fałszywie jako wytwórca albo handlarz;

3) jeżeli wino, wydane z uwolnieniem od podatku, używa się do innych aniżeli pozwolonych celów (§ 11);

4) jeżeli przepisanych podług § 20 ksiąg nie prowadzi się wcale albo rozmyślnie prowadzi się je niedokładnie;

5) jeżeli rozpoczyna się wydawanie wina, zanim ruch przedsiębiorstwa został oznajmiony (§ 15);

6) jeżeli wino bywa wyrabiane lub przechowywane w innych, aniżeli oznajmionych lokalach.

Zatajenie podatku od wina.

§ 25.

(1) Kto dla własnego zysku świadomie wino, co do którego ukrócenie podatku miejsce miało, zakupuje, na zastaw przyjmuje lub zresztą w inny sposób nabywa, ukrywa, odsprzedaje albo też przy zbyciu tegoż wina współdziała, będzie ukarany za zatajenie podatku od wina karą pieniężną w wysokości czterokrotnej kwoty podatku zatajonego, najmniej jednak w wysokości 50 mk.

2) Usiłowanie zatajenia jest karygodne; postanowienia § 23 mają w takich wypadkach odpowiednie zastosowanie.

Kara pieniężna.

§ 26.

Wrazie gdyby kwota ukróconego podatku lub ulgi podatkowej, na podstawie których należałoby wymierzyć karę pieniężną, nie mogła być ustaloną, w takim razie należy wymierzyć karę pieniężną od 50 do 50.000 mk.

Pomoc i wspieranie przy przekroczeniach.

§ 27.

Udzielanie pomocy lub wspieranie w wypadkach przekroczeń będzie karane karą pieniężną do 150 mk.

Powtórzenie przekroczeń.

§ 28.

(1) Kto wewnątrz państwa za ukrócenie, albo za zatajenie podatku od wina był karany, a przed upływem trzech lat od czasu całkowitego lub częściowego odbycia albo darowania kary popełni ponownie jedno ze wspomnianych przekroczeń, będzie ukarany karą pieniężną w wysokości podwójnego wymiaru ustalonego w § 22, 25 do 27, conajmniej jednak w wysokości 100 mk.

(2) Przy każdem dalszem powtórzeniu przekroczeń jako karę wymierza się karę więzienia do 2 lat.

Jeżeli zachodzą okoliczności łagodzące, można orzec karę pieniężną w wysokości podwójnego wymiaru kary przewidzianej w wypadku pierwszego powtórzenia przestępstwa.

Nieprawidłowości.

§ 29.

(1) Kto wbrew przepisom niniejszej ustawy, albo wydanym do niej a publicznie lub też interesowanym oddzielnie ogłoszonym przepisem administracyjnym za pomocą innych niż w § 22 do 28 określonych czynów przeciwdziała, będzie karą porządkową od 5 do 300 mk. ukarany, o ile podług innych ustaw nie jest cięższa kara przewidziana. Kara porządkowa ma nastąpić także, jeżeli w wypadkach przewidzianych w § 24 stwierdzone będzie, iż sprawca działał bez zamiaru ukrócenia podatku lub podstępnego uzyskania nieprzysługującej ulgi podatkowej.

(2) Kara porządkowa może być podwyższona do 600 mk., jeżeli sprawca przez naruszenie przepisów umyślnie lub wskutek niedbalstwa przeszkadzał urzędnikowi podatkowemu w prawidłowem wykonaniu jego służby.

Środki przymusowe.

§ 30.

Obok ustanowienia kar porządkowych może władza podatkowa wymusić przestrzeganie zarządzeń wydanych na podstawie niniejszej ustawy — zagrożeniem i ściągnięciem kar pieniężnych w wysokości do 500 mk. Władza podatkowa może, wrazie gdy przepisane urządzenie nie zostało uskutecznione, kazać je sporządzić na koszt przedsiębiorcy. Ściągnięcie powstałych z tego powodu wydatków następuje w myśl przepisów o ściąganiu opłat celnych i z przysługującem tymże prawem pierwszeństwa.

Odpowiedzialność za inne osoby.

§ 31.

Właściciele zakładów przemysłowych, podlegających niniejszej ustawie, są odpowiedzialni za kary pie-

nężne, koszta postępowania karnego i za dodatkową zapłatę podatku, nałożone na podstawie tej ustawy na ich zarządców, kierowników zakładu, pomocników i inne w służbie stałej albo za dziennem wynagrodzeniem pozostające osoby, jak członków rodziny, albo domowników. Odpowiedzialność za karę pieniężną i koszta postępowania karnego nie następuje wówczas, gdy zostanie udowodnionem, iż przestępstwo popełniono bez wiedzy właściciela przedsiębiorstwa przemysłowego, natomiast odpowiedzialność jest uzasadnioną w tym wypadku, jeżeli właściciel przedsiębiorstwa przy doborze albo przy nadzorowaniu pracownika lub członków rodziny albo domowników nie dołożył potrzebnej staranności, albo gdy z popełnionego przestępstwa ciągnął zyski.

Przeniesienie karnej odpowiedzialności.

§ 32.

Przedsiębiorcy, którzy nie kierują ruchem przedsiębiorstwa, mogą zaproponować władzy podatkowej przeniesienie ciążącej na nich karnej odpowiedzialności na kierownika ruchu. Jeżeli wniosek zostanie zatwierdzony, w takim razie przechodzi karna odpowiedzialność z przedsiębiorcy na kierownika ruchu, nie naruszając zastępczej odpowiedzialności, przewidzianej w § 31. Pozwolenie takie jest w każdym czasie odwołalne.

§ 33.

Jeżeli kary pieniężnej nie da się ściągnąć od winnego, może władza podatkowa odstąpić od pociągania zastępczo zobowiązanego do odpowiedzialności, a w miejsce tejże zarządzić wykonanie na winnym kary więzienia.

Kara pozbawienia wolności.

§ 34.

Zamieniona, z powodu niemożności ściągnięcia kary pieniężnej, zastępcza kara wolnościowa nie może przekraczać 2 lat, a wrazie przekroczenia § 30 trzech miesięcy.

Dopłata podatku.

§ 35.

Obliczenie i obowiązek uiszczenia podatku nie zostają naruszone przez wdrożenie postępowania karnego.

Kary za naruszenie przepisów o ograniczeniu zbytu winogron i moszczu winogronowego.

§ 36.

Kto narusza przepisy z § 10 tej ustawy, będzie karany grzywną pieniężną od 50 do 10.000 mk. Nieprawnie nabyte lub wprowadzone wyroby należy skonfiskować bez względu na to, czy są własnością zasądzonego i czy ściganie albo skaranie pewnej osoby jest wykonalne. Postanowienia § 28 mają w tym wypadku odpowiednie zastosowanie.

Zbieg naruszenia postanowień kilku ustaw.

§ 37.

(1) Jeżeli naruszenie postanowień o podatku od wina zbiegnie się z przestępstwem karnem według innej ustawy, to w takich wypadkach należy nałożyć kary zagrożone obiema ustawami obok siebie.

(2) Gdy co do pewnego przekroczenia ma zastosowanie więcej przepisów karnych niniejszej ustawy, to należy wymierzyć karę wedle tego przepisu, który zagraża najcięższą karą, zaś przy rozmaitych rodzajach kary orzec najcięższy jej rodzaj. W każdym razie nie można orzec niższego wymiaru lub lżejszego rodzaju kary, niż to w myśl innych przepisów jest dopuszczalne. Również musi się orzec konfiskatę lub odpowiedzialność osób trzecich, jeżeli jeden z zastosowanych przepisów tak postanawia.

(3) Jeżeli kto popełnił kilka samoistnych przestępstw podatkowych, w takim razie należy orzec wszystkie za te czyny przewidziane kary obok siebie; jeśli kilka kar wolnościowych zbiegnie się, to należy orzec karę łączną, którą stanowić będzie kara najcięższa podwyższona, nieprzekraczająca jednak kary trzech lat więzienia. Gdy i o ile obok ustanowionej kary jest przewidziana konfiskata przedmiotu przekroczenia lub odpowiedzialność osób trzecich, to należy i w tym względzie wydać orzeczenie.

(4) Także w wypadkach zbiegu kilku przestępstw karnych nie może kara wolnościowa stosowana w miejsce kar pieniężnych nieściągalnych przekraczać okresu 2 lat.

Przedawnienie.

§ 38.

Ściganie karne za przestępstwa popełnione przez ukrócenie podatku od wina (§ 22 do 24) przez zatajenie podatku od wina (§ 25) i przez niezastosowanie się do postanowień zawartych w § 10 przedawnia się po 3 latach, natomiast ściganie karne za naruszenie niniejszej ustawy, za które przewidziane są kary porządkowe, przedawnia się po roku.

Postępowanie karne.

§ 39.

(1) Przy ustalaniu przeprowadzania śledztwa i rozstrzygania spraw dotyczących przestępstwa co do podatku od wina, tudzież przy złagodzeniu i zniżeniu kary w drodze łaski mają zastosowanie przepisy o postępowaniu w sprawach przestępstw przeciw ustawie celnej.

(2) Dochód ze skonfiskowanych przedmiotów tudzież kary pieniężne ściągnięte w myśl przepisów niniejszej ustawy przypadają tej kasie, w której obrębie wydała dotycząca władza orzeczenie karne w I instancji.

Zarachowanie kary pieniężnej.

§ 40.

Sumy pieniężne wpływające w toku postępowania karnego mają być w odpowiednim stosunku do kasy państwowej najpierw na podatek zarachowane.

IV ROZDZIAŁ.

Szczególne przepisy.

Wyrównanie dochodów.

§ 41.

W częściach obszaru Państwa położonych poza obrębem linji celnej może Rada związkowa na wniosek Zarządu krajowego w miejsce przewidzianego w niniejszej ustawie podatku zezwolić na płacenie do kasy państwowej pewnej kwoty wyrównawczej.

Zarząd.

§ 42.

(1) Zarząd i pobór podatku od wina należy do kompetencji władz krajowych.

(2) Tytułem kosztów sprawowania zarządu będzie przyznane z kasy państwowej pewne odszkodowanie, jakie oznaczy Rada związkowa.

(3) Upoważnieni urzędnicy państwowi dla ceł i podatków oraz miejscowi kontrolerzy mają odnośnie do niniejszej ustawy te same prawa i obowiązki, które im w wykonaniu przepisów celnych i podatków spożywczych przysługują.

Przystanie celne.

§ 43.

Wino sprowadzone przez spożywcę z państw i obszarów przylegających do okręgu celnego należy zaraz przy wstępie do kraju opodatkować.

Umowy z obcemi państwami.

§ 44.

Kanclerz Rzeszy za zgodą Rady związkowej może zawrzeć z obcemi państwami umowy co do zaprowadzenia w państwach i na obszarach przylegających do obszaru celnego podatku odpowiedniego do przepisów niniejszej ustawy, dalej co do przekazywania podatku od tych ilości, jakie bywają przesyłane we wzajemnym obrocie, wreszcie co do wprowadzenia wspólności podatkowej.

V ROZDZIAŁ.

Przepisy przejściowe.

Dodatkowa opłata podatku.

§ 45.

(1) Wino, które w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy znajdować się będzie w posiadaniu konsumenta, albo wino przed powyższym terminem konsumentowi już wysiane, które jednak nie doszło jeszcze jego rąk, podlega w myśl bliższych postanowień Rady związkowej dodatkowemu opodatkowaniu.

(2) Za uiszczenie dodatkowej opłaty jest konsument odpowiedzialny.

(3) Dodatkowa opłata podatku wynosi 50 fenigów za litr albo butelkę. Jeżeli konsument może udowodnić, że podatek od wina winien być obliczony podług wartości wina na niższą kwotę, w takim razie pobierze się tę niższą kwotę jako dodatkową opłatę.

(4) Wino w ilości 24 litrów, albo 30 butelek, znajdujące się w posiadaniu właścicieli, których w myśl niniejszej ustawy uważa się za konsumentów, jest wolne od dodatkowej opłaty. Kilku właścicieli, którzy wspólnie przechowują wino, uważać się będzie pod względem obowiązku uiszczenia dodatkowej opłaty od wspólnie przechowanego wina jako jednego właściciela.

(5) Wino i moszcz winny z lat 1915, 1916 i 1917 są od zastosowania powyższych przepisów ustępu 3 p. 4 wyłączone i podlegają dodatkowej opłacie w kwotach, jakie na podstawie udowodnionej wartości tytułem podatku od wina według przepisów niniejszej ustawy obliczone zostaną.

(6) Przy obliczaniu dodatkowej opłaty będzie potrącona ta dowodami wykazana kwota, którą przed wejściem w życie niniejszej ustawy tytułem krajowego podatku od wina już pobrano.

(7) Dodatkowa opłata może być za złożeniem zabezpieczenia pokredytowaną na 3 miesiące.

Doniesienie.

§ 46.

Potrzebne w myśl niniejszej ustawy oznajmienia ze strony istniejących zakładów przemysłowych mają być dokonane najpóźniej w 3 tygodnie od czasu ogłoszenia tej ustawy, przez co donoszący unikną kar porządkowych, zagrożonych postanowieniami § 29.

VI ROZDZIAŁ.

Napoje zawierające wino.

§ 47.

(1) Napoje, które zawierają wino, lub napoje podobne do wina, dalej wino bezalkoholowe albo napoje podobne do wina uwolnione od alkoholu podlegają, o ile są przeznaczone do zużycia wewnątrz państwa, stosownie do szczegółowych postanowień Rady związkowej podatkowi, który ma być uiszczony w wysokości 20 od sta wartości napojów.

(2) Przepisy niniejszej ustawy, dotyczące uiszczenia podatku od wina i dodatkowej opłaty, mają co do tych napojów odpowiednie zastosowanie.

§ 48.

Opłaty celne (zmienione).

VII ROZDZIAŁ.

Przepisy końcowe.

§ 49.

Z chwilą wejścia w życie niniejszej ustawy nie będą pobierane na rachunek państw związkowych opłaty za wino i moszcz winny, następnie za podobne do wina lub wino zawierające napoje.

Stojące z tem w sprzeczności przepisy pod cyfrą I i w § 2 pod cyfrą II artykułu 5 związkowej umowy celnej z 8 lipca 1867 (dziennik ustawy związkowej S. 81) zostają zniesione.

Owe państwa związkowe, które w roku obrachunkowym 1913 pobierały podatek od wina na rachunek krajowy, otrzymują do dnia 30 czerwca 1923 z uzyska-

nego w ich kraju dochodu państwowego podatku od wina odszkodowanie w wysokości przeciętnego dochodu krajowego podatku od wina, uzyskanego w latach rachunkowych 1893 do 1912 podług tamtejszych krajowych rachunków.

§ 50.

(1) Co do opłat na rachunek gmin i korporacji przepisy lit. 1 ust. 1 do 4 związkowej umowy celnej z 8 lipca 1867 nie mają zastosowania odnośnie do wina, moszczu winnego tudzież podobnych do wina lub wino zawierających napojów.

(2) Ustawę dotyczącą uwolnienia od podatku oclonego zagranicznego wina gronowego i wina owocowego w Alzacji i Lotaryngji z dnia 15 lipca 1872 (dz. ust. dla Alzacji i Lotaryngji S. 562) znosi się.

§ 51.

(1) Dla poparcia celów naukowych, dotyczących podniesienia uprawy winogron i pielęgnacji wina, należy z dochodów podatku od wina przeznaczyć stosownie do zarządzeń Rady związkowej corocznie kwotę w wysokości 300.000 marek.

(2) Sposób użycia powyższej kwoty ma być wykazany Sejmowi państwa.

§ 52.

(1) O ile w czasie wejścia w życie niniejszej ustawy istnieją umowy, zawarte na dostawę wina i moszczu winnego, albo napojów podobnych do wina lub napojów zawierających wino, jest odbiorca obowiązany zapłacić dostawcy cenę podwyższoną o kwotę podatku od tego wina przypadającego.

(2) Jeżeli w czasie wejścia w życie niniejszej ustawy odbiorca będzie obowiązany do przestrzegania ściśle oznaczonych cen wyszynkowych, w takim razie będzie on uprawniony podwyższyć ceny wyszynkowe w stosunku do podwyższenia ceny nabycia.

(3) Przepisy w ustępach 1 i 2 niniejszego § nie będą miały zastosowania, jeżeli postanowienia zawartej umowy temu wyraźnie się sprzeciwiają.

(Dz. Ust. Nr. 105 z d. 29/XII 1921 r., poz 764)

71.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 grudnia 1921 r.

w przedmiocie opodatkowania drożdży prasowanych na obszarze b. dzielnicy pruskiej.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. 1921 r. Nr. 41, poz. 248), Rada Ministrów zarządza co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 307) w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania drożdży prasowanych na obszarze b. zaboru rosyjskiego i austrjackiego a mianowicie: §§ 1, 2, 3, 4 punkt c, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 i 12 tego rozporządzenia rozciąga się na obszar b. dzielnicy pruskiej.

§ 2. Znosi się postanowienia § 43 ustęp 1 i 3 i § 48 punkt 3 niem. ustawy o opodatkowaniu spirytusu z 15 lipca 1909 r. (Dz. U. Rzeszy niem. str. 661), o ile one dotyczą wyższej opłatz odpędowej opłacanej przez przedsiębiorców gorzelń przy wyrobie drożdży oraz § 173 ustęp 2 lit. b., § 174 ustęp 2 i 3 i § 175 a lit. b) II części rozporządzenia wykonawczego Rady Związkowej z 31 sierpnia 1909 r. ogłoszonego rozporządzeniem Kanclerza Rzeszy z dnia 9 września 1909 r. (Dz. Centralny Rzeszy niem. str. 969) oraz wszystkich innych przepisów i rozporządzeń sprzecznych z postanowieniami niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

§ 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi b. Dzielnicy Pruskiej.

Prezydent Ministrów:

(—) *A. Ponikowski.*

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

(—) *Wybicki.*

(Dz. Ust. Nr. 2 z dn. 14/I 1922 r., poz. 9).

72.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

Biuro Prasowe Ministerstwa Skarbu komunikuje: Wobec krążących pogłosek o mającej rzekomo nastąpić w krótkim czasie zniżce ceny soli, które to pogłoski wytwarzają w handlu tym artykułem zastój, Ministerstwo Skarbu stwierdza, że zniżka cen soli w najbliższych miesiącach nie jest przewidziana.

(Monitor Polski Nr. 28 — 1922 r.).

Przepisy celne.

73.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 grudnia 1921 r.

w przedmiocie ruchu samochodowego, motocyklowego i rowerowego przez granice Rzeczypospolitej Polskiej.

Na zasadzie art. 10 p. 12 rozporządzenia o taryfie celnej z dnia 11 czerwca 1920 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 51, poz. 314), oraz zgodnie z postanowieniami międzynarodowej konwencji paryskiej z 1909 r. dotyczącej ruchu samochodowego, zarządza się co następuje:

§ 1. Celem popierania ruchu turystycznego w Polsce, oraz ułatwienia przejazdu przez granice Rzeczypospolitej Polskiej członkom zagranicznych klubów turystycznych w samochodach i na motocyklach wprowadza się dla odpraw celnych osobne zaświadczenia, tak zwane „tryptyki".

§ 2. Tryptyki wymienione w § 1 będzie wydawał zarządom zagranicznych klubów turystycznych

upoważniony do tego osobnem rozporządzeniem Ministerstwa Skarbu jeden z polskich klubów samochodowych, który przyjmuje odpowiedzialność za wszelkie należności celno, jakie przypadną Skarbowi Państwa w związku z wprowadzeniem samochodów i motocykli do obszaru celnego Rzeczypospolitej Polskiej na zasadzie tryptyków, oraz złoży Ministerstwu Skarbu odpowiednie gwarancje.

§ 3. Posiadacz tryptyku, wydanego przez upoważniony polski klub samochodowy, ma prawo wprowadzić do obszaru celnego Rzeczypospolitej Polskiej bez osobnego zabezpieczenia celnego (kaucji), oraz pozwolenia na przywóz z zagranicy samochód lub motocykl z częściami zapasowemi i odpowiednią ilością benzyny z obowiązkiem wywozu z powrotem za granicę przez dowolny urząd celny w ciągu dziewięćdziesięciu dni od daty wjazdu.

§ 4. Tryptyk jest ważny na ten tylko samochód lub motocykl oraz zapasowe części do nich, które są wymienione w tryptyku, przyczem daje prawo wielokrotnego przekraczania granicy w terminie określonym w § 3.

§ 5. Tryptyk składa się z trzech części (kart) oznaczonych liczbami I, II, III i zawiera następujące daty umieszczone na każdej części: firmę polskiego klubu samochodowego, któremu powierzono wydawanie tryptyków, numer tryptyku, nazwę klubu zagranicznego, któremu tryptyk wydano, imię, nazwisko i adres członka klubu zagranicznego, który korzysta z tryptyku, markę samochodu lub motocyklu, numery motoru, wagę samochodu lub motocyklu, oraz wyszczególnienie wagi rodzaju części zapasowych.

Niezależnie od tych dat w tryptyku winien być oznaczony kolor samochodu i motocyklu, oraz forma karoserji samochodu.

Ponadto każda część tryptyku winna być zaopatrzona w pieczęć i podpis zarządu klubu zagranicznego, któremu wydano tryptyk, oraz w podpis posiadacza tryptyku.

Wymienione w niniejszym artykule daty winny być wpisane do tryptyku przez zarząd klubu zagranicznego, któremu wydano tryptyki.

§ 6. Dla kontroli samochodów i motocykli wprowadzonych do obszaru celnego Rzeczypospolitej Polskiej na zasadzie przytoczonych powyżej tryptyków urzędy celne zaprowadzą „rejestr zagranicznych pojazdów mechanicznych", postępując, jak podano niżej:

a) Po przybyciu z zagranicy samochodu lub motocyklu, wejściowy urząd celny sprawdza daty zawarte w tryptyku, oblicza należności celne i wpisuje je szczegółowo na odwrotnych stronicach kart, oznaczonych liczbami I i III. Należności celnych za należącą do samochodu benzynę nie wykazuje się.

Następnie urząd celny wypisuje w „rejestrze pojazdów mechanicznych" datę wjazdu, numer tryptyku, nazwę i adres klubu zagranicznego, imię i nazwisko posiadacza tryptyku, poczem na pierwszej stronie kart I, II, III u dołu wpisuje datę wjazdu, pozycję rejestru i po podpisaniu przez urzędnika oraz wyciśnięciu pieczęci urzędowej, kartę Nr. I zatrzymuje, celem przechowania w aktach urzędu, pozostałe zaś karty wręcza stronie.

b) Przy wyjeździe z obszaru celnego Rzeczypospolitej Polskiej urząd celny wyściowy sprawdza według dat, zawartych w tryptyku, czy wszystkie wymienione w nim przedmioty są zgłoszone do wystąpu, wpisuje do rejestru datę występu, numer tryptyku, nazwę i adres klubu zagranicznego, imię i nazwisko posiadacza tryptyku, następnie u dołu kart Nr. II i III notuje w sposób wskazany przy przyjeździe datę występu, pozycję rejestru, poczem kartę Nr. II zatrzymuje, celem niezwłocznego odesłania do właściwego urzędu wejściowego, jako potwierdzenie występu.

§ 7. O ile posiadacz tryptyku oświadczy, że w terminie ważności tegoż będzie przekraczał granicę Rzeczypospolitej Polskiej kilkakrotnie, należy adnotację o pierwszym występie uskutecznić tylko na odwrotnej stronie karty Nr. II i pozostawić ją właścicielowi.

Na tej samej stronie karty Nr. II należy odnotowywać następne wjazdy i wyjazdy posiadacza tryptyku i dopiero przy ostatecznym wyjeździe odnotować datę występu i pozycję rejestru u dołu kart Nr. II i III, oraz zatrzymać kartę Nr. II celem odesłania pierwotnemu urzędowi wejściowemu.

§ 8. Jeżeli posiadacz tryptyku zatrzyma przy wyjeździe z obszaru celnego Rzeczypospolitej Polskie kartę Nr. II celem ponownego przyjazdu, a dla jakichbądź powodów nie przyjedzie w terminie ważności tryptyku, winien kartę Nr. II po upływie jej ważności niezwłocznie odesłać do tego wejściowego urzędu celnego, przez który przyjechał po raz pierwszy do obszaru celnego Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 9. W wypadkach, gdy urząd wyjściowy stwierdzi przy występie brak jakiegokolwiek przedmiotu wymienionego w tryptyku, winien sporządzić krótki protokół z oznaczeniem rodzaju przedmiotu, wagi i należności celnych według norm przyjętych za podstawę obliczenia przy przyjeździe.

Protokół ten, o ile występ miał miejsce przez inny urząd celny, należy niezwłocznie odesłać do pierwotnego urzędu wejściowego.

§ 10. Kontrola ruchu pojazdów mechanicznych przez granicę Rzeczypospolitej Polskiej będzie skoncentrowana aż do odwołania w urzędzie celnym w Warszawie.

§ 11. O ile pierwotny urząd wejściowy w ciągu czterech miesięcy od daty pierwszej odprawy nie otrzyma karty Nr. II z potwierdzeniem występu samochodu lub motocyklu, wtedy posiadaną kartę Nr. I prześle urzędowi celnemu w Warszawie, a ten ściągnie przypadające należności celne od polskiego klubu samochodowego, który wydał tryptyk.

W tym samym celu urzędy wejściowe prześlą, po odnotowaniu u siebie, urzędowi celnemu w Warszawie protokóły, sporządzone z powodu niedostarczenia do występu przedmiotów, wymienionych w tryptyku.

§ 12. Samochody obywateli państw obcych, przybywających do obszaru celnego Rzeczypospolitej Polskiej na czasowy pobyt bez tryptyków, mogą być przez urzędy celne wpuszczone bez osobnych pozwoleń przywozu, o ile właściciele samochodów przedstawią prawidłowo wystawione z nieprzekroczonym terminem świadectwo drogowe, złożą odpowiednie zabezpieczenie celne (kaucję) oraz dadzą zobowiązanie, że w ciągu 90 dni od daty wjazdu wywiozą samochód z powrotem za granicę. Zobowiązanie powyższe winno być umieszczone w krótkiej formie na kwicie celnym.

W innych wypadkach samochody mogą być odprawione tylko na zasadzie ogólnej i obowiązujących pozwoleń przywozu.

§ 13. Podróżni, przybywający z zagranicy na czasowy pobyt do obszaru celnego Rzeczypospolitej Polskiej na motocyklach bez tryptyków, oraz na rowerach, winni w urzędach celnych wejściowych złożyć odpowiednie zabezpieczenie celne (kaucję) w gotówce z obowiązkiem wywozu wymienionych środków lokomocji w ciągu 90 dni od daty wjazdu.

§ 14. Aż do czasu nowych zarządzeń zwrot zabezpieczenia celnego od samochodów, motocykli i rowerów wprowadzonych do obszaru celnego Rzeczypospolitej Polskiej w myśl treści §§ 12 i 13 niniejszego rozporządzenia może nastąpić, o ile tego rodzaju samochody, motocykle i rowery będą zgłoszone w ustalonym terminie do występu w tym urzędzie celnym, który je pierwotnie odprawił.

O powyższym urząd celny winien informować zainteresowane strony przy odprawie wejściowej.

§ 15. Osobom wyjeżdżającym z obszaru celnego Rzeczypospolitej Polskiej na czasowy pobyt zagranicę na krajowych lub ukrajowionych samochodach, motocyklach i rowerach urzędy celne wydadzą zaświadczenia na prawo powrotnego wprowadzenia bez cła wymienionych środków lokomocji. Niezależnie od wydanego zaświadczenia urząd celny winien zawiesić na zgłoszonych do występu wspomnianych środkach lokomocji plomby urzędowe.

§ 16. Zaświadczenia wymienione w § 15 są ważne na jeden rok od daty występu i służą do wielokrotnego przekraczania granicy przez dowolny urząd celny, przyczem każdy występ i powrót do kraju winien być odnotowany na zaświadczeniu za pomocą wpisania daty, wyciśnięcia pieczęci urzędu i podpisu urzędnika celnego.

Rejestru celem zapisywania ruchu środków lokomocji wymienionych w § 15 nie prowadzi się.

§ 17. Odprawa celna środków lokomocji w wypadkach przewidzianych w §§ 3, 12, 13 i 15 niniejszego rozporządzenia odbywa się na zasadzie zgłoszeń ustnych.

§ 18. Wzory druków, mających związek z ruchem wymienionych w niniejszym rozporządzeniu środków lokomocji, otrzymują urzędy celne osobno.

§ 19. Rozporządzenie niniejsze nie zmienia w niczem rozporządzeń, dotyczących ruchu granicznego i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *Michalski.*

(Dz. Ust. Rz. P. z d. 4/II—r. 1922 Nr. 8, poz. 57).

74.

OKÓLNIK Nr. DC/603/II/22

w sprawie pozwolenia na wywóz zagranicę zabytków i dzieł sztuki.

Do wszystkich urzędów celnych.

Powołując się na § 6, b, 2 rozporządzenia z dnia 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnem (Dz. Ust. Nr. 11 poz. 64 z r. 1921) podaje się do wiadomości urzędów celnych, że Ministerstwo Sztuki i Kultury, począwszy od dnia 20 stycznia 1922 r. upoważniło Oddziały Wojewódzkie Sztuki i Kultury do wydawania zaświadczeń na wywóz zagranicę zabytków i dzieł sztuki, zakazanych do wywozu na mocy Dekretu z dnia 31/X. 1918 r. o opiece nad zabytkami sztuki i kultury (Dz. Pr. Nr. 16, poz. 36).

Warszawa, dnia 30 stycznia 1922 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Dzierzgowski.*

Dyrektor Departamentu Ceł.

75.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

W Czarnym Dunajcu na linji kol. Nowy Targ — Suchahora uruchomiony został z dn. 29-ym listopada 1921 r. urząd celny 1-ej klasy.

Skarb narodowy.

76

USTAWA

z dnia 15 listopada 1921 r.

o Skarbie Narodowym.

Art. 1. Skarb Narodowy jest funduszem nietykalnym, składa się ze złota i srebra i przeznaczony jest na zabezpieczenie przyszłej waluty polskiej.

Art. 2. Na utworzenie i zasilenie Skarbu Narodowego przeznacza się:

a) całkowity majątek, zebrany na mocy dekretu z dnia 29 stycznia 1919 r. o Skarbie Narodowym, powstałym z ofiar prywatnych (Dz. Pr. Nr. 11, poz. 129),

b) składane na Skarb Narodowy ofiary osób prywatnych,

c) całkowity zapas złota i srebra oraz przedmiotów, z tych kruszców wyrobionych, pozostających jako własność państwowa w posiadaniu poszczególnych władz, urzędów i instytucji państwowych, cywilnych i wojskowych,

d) złoto i srebro, gromadzone dla Skarbu Narodowego przez instytucje państwowe w drodze skupu.

Art. 3. Dysponowanie majątkiem, przeznaczonym na utworzenie i zasilenie Skarbu Narodowego (art. 2), nastąpić może jedynie według zasad niniejszej ustawy lub ustaw późniejszych.

Art. 4. Wszystkie zapasy złota i srebra, będące jako własność państwowa w posiadaniu władz, urzędów oraz instytucji państwowych, cywilnych i wojskowych, w tej liczbie i Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, jak niemniej przechodzące do ich rozporządzenia z tegoż tytułu, przelewa się na rzecz Skarbu Narodowego z zapisaniem na dobro budżetu tych władz, urzędów i instytucji sumy, odpowiadającej cenie nabycia, lecz nie wyższej od ceny rynkowej w dniu przyjęcia tych zapasów przez Skarb Narodowy, obliczonej podług ilości zawartego w nich złota i srebra. Tak samo postępuje się z posiadanemi przez wspomniane władze, urzędy i instytucje zapasami złota i srebra, które wpływają w charakterze danin i podatków specjalnych.

Przepis ten nie stosuje się do przedmiotów z kruszców szlachetnych, niezbędnych do specjalnego użytku władz, urzędów i instytucji, a nie mogących być zastąpionemi przedmiotami z innych materjałów.

Wszystkie kruszce szlachetne, w tej liczbie i platyna, otrzymane lub otrzymywane przez władze, urzędy i instytucje państwowe i publiczne, oraz instytucje i osoby prywatne, jako ofiary na cele państwowe ogólne, lub też uzyskane przez władze, urzędy i instytucje państwowe, cywilne i wojskowe, bezpłatnie z jakichkolwiekbądź innych tytułów, jako to w drodze przejęcia po dawniejszych rządach zdobyczy wojennej, konfiskaty i t. p., przelewa się na rzecz Skarbu Narodowego bezpłatnie; złoto i srebro zaś, otrzymywane przez władze, urzędy i instytucje państwowe, cywilne i wojskowe, jako ofiary i zapisy na specjalne cele państwowe, społeczne i publiczne, przelewa się na rzecz Skarbu Narodowego za cenę, ustaloną w dniu tego przelewu dla skupu złota i srebra dla Skarbu Narodowego na wolnym rynku.

Art. 5. Zarząd Skarbem Narodowym powierza się specjalnej „Komisji Skarbu Narodowego" pod zwierzchnim nadzorem Ministra Skarbu. Organem wykonawczym Komisji Skarbu Narodowego w zakresie tego zarządu jest Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa.

Art. 6. W skład wymienionej w art. 5 Komisji wchodzą przedstawiciele: dwóch od Ministerstwa Skarbu, oraz po jednym od Sejmu, Najwyższej Izby Kontroli Państwa, Głównego Urzędu Probierczego oraz Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej. Przedstawiciela Sejmu deleguje Sejm na wniosek Komisji Skarbowo-Budżetowej.

Przewodniczącym Komisji jest wyznaczony w tym celu przedstawiciel Ministerstwa Skarbu, a w razie nieobecności zastępuje go drugi przedstawiciel Ministerstwa Skarbu.

Art. 7. Komisja Skarbu Narodowego ustala w myśl przepisów niniejszej ustawy zasady gromadzenia i przechowywania Skarbu oraz nadzoru nad nim, zasady i ceny skupu złota i srebra (art. 2), przetapiania przedmiotów ze złota i srebra na sztaby (art. 10), oraz sprzedaży przedmiotów, nie nadających się do przechowania w Skarbie Narodowym (art. 11). Postanowienia i zarządzenia Komisji Skarbu Narodowego uzyskują moc po ich zatwierdzeniu przez Ministra Skarbu.

Art. 8. Celem uzyskania funduszów na pokrycie kosztów nabywania i przejmowania złota i srebra dla Skarbu Narodowego w trybie art. 2 p. c) i d) upoważnia się Ministra Skarbu do wydawania na sumę, nie większą, niż użyta na cel powyższy, opiewających na marki polskie bezterminowych zobowiązań Skarbu z tytułu skupu złota i srebra.

Art. 9. Zobowiązania Skarbu, wymienione w art. 8, nie są przeznaczone do obiegu i stanowią jedynie zabezpieczenie długu w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej, powstałego z tytułu nabywania i przejmowania złota i srebra. Zobowiązania powyższe stanowią zabezpieczenie dla emisji biletów Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, nieliczonych zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 26 marca 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 31, poz. 179, z r. 1902) do kwoty dozwolonej ustawowo emisji niepokrytej.

Art. 10. Przedmioty złote i srebrne, z wyjątkiem wymienionych w art. 11, oraz złoto i srebro w sztabach w stanie nieprzerobionym, przeznaczone na Skarb Narodowy, przetapia się w Głównym Urzędzie Probierczym na sztaby na zasadach, określonych przez Komisję Skarbu Narodowego. Komisja Skarbu Narodowego może również zarządzić przetopienie na sztaby monet złotych i srebrnych.

Art. 11. Przedmioty złote i srebrne, przeznaczone na Skarb Narodowy, o ile zawarte w nich złoto i srebro znacznie ustępuje wartości tych przedmiotów, jako całości, oraz przedmioty, nie zawierające złota, ani srebra, o ile mogą być bez zmniejszenia swej wartości użyte na cele państwowe i publiczne, odstępuje się właściwym urzędom i instytucjom państwowym lub samorządowym blicznych, podlegają sprzedaży za cenę oznaczoną przez po cenie szacunkowej; o ile zaś, mając znaczenie archeologiczne, numizmatyczne, historyczne, lub artystyczne, nadają się do przechowania w zbiorach muzealnych pu- Ministerstwo Sztuki i Kultury celem przekazania Muzeum Narodowemu i innym muzeom państwowym, o ile zaś przedmioty te nie nadają się na cele powyższe, zostają one sprzedane na zasadach, określonych przez Komisję Skarbu Narodowego. Również może być sprzedana za zgodą Ministra Skarbu część srebra, przeznaczonego na Skarb Narodowy, celem niezwłocznego uzycia równowartości w myśl art. 12.

Art. 12. Kwoty, uzyskane w myśl art. 11 na rzecz Skarbu Narodowego, oraz ofiary w gotówce, składane na Skarb Narodowy, winny być całkowicie zużyte na powiększenie tego skarbu w drodze przejmowania złota i srebra od urzędów i instytucji państwowych oraz nabywania go w myśl art. 2 punkty c) i d).

Art. 13. Koszty zarządu Skarbu Narodowego ponosi Skarb Państwa.

Art. 14. Sprawozdania ze swych czynności, w szczególności zaś ze stanu zapasu kruszcu, Komisja Skarbu Narodowego ogłasza conajmniej dwa razy na rok. W sprawozdaniach tych winna być wykazana ilość czystego złota i srebra w kilogramach, wartość podług ceny rynkowej w dniu sprawozdania oraz wartość według równi monetarnej, którą określa się na podstawie art. 5 ustawy Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej z dnia 7 go grudnia 1918 r. (Dz. Pr. Nr. 19, poz. 56). W sprawozdaniu winna być podana także ogólna suma zobowiązań Skarbu, wydanych z tytułu nabycia i przejmowania złota i srebra dla Skarbu Narodowego. Niezależnie od wymienionych wyżej sprawozdań Komisja Skarbu Narodowego winna ogłaszać pod bilansami Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej dane o ilości i wartości kruszców, stanowiących własność Skarbu Narodowego.

Art. 15. Z wejściem w życie niniejszej ustawy traci moc dekret z dnia 29 stycznia 1919 r. o Skarbie Narodowym, powstałym z ofiar prywatnych (Dz. Pr. Nr. 11, poz. 129).

Art. 16. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu.

Marszałek:
(—) *Trąmpczyński.*

Prezydent Ministrów:
(—) *A. Ponikowski.*

Minister Skarbu:
(—) *Michalski.*

(Dz. Ustaw Rz. P. z r. 1921, Nr. 94, poz. 692).

Przepisy rachunkowe i kasowe

77.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

w przedmiocie utworzenia Kas skarbowych na obszarze Izb skarbowych we Lwowie i Krakowie.

(Patrz wyżej poz. 67).

78.

KOMUNIKAT P. K. K. P.

Dnia 1 b. m. otwarta została w Gdańsku, przy ul. Reitbahn Nr. 4 „Polska Kasa Rządowa“, która w myśl umowy polsko-gdańskiej z dnia 24 października 1921 r. załatwiać będzie polecenia, dotyczące wpłat, wypłat i rozrachunku Rzeczypospolitej Polskiej z w. m. Gdańskiem, oraz operacje, mające na celu ochronę kursu marki polskiej.

(„Monitor Polski“ Nr. 28 — 1922 r.).

Sprawy walutowe.

79.

KOMUNIKAT P. K. K. P.

Z powodu wzmianek w prasie P. K. K. P. wyjaśnia, że bilety okupacyjne po mk. ½ 1, 2, 10, 20, 50, 100 i 1000 z datą 9-go grudnia 1916 r., podpisane przez Zarząd Gen.-Gubernatorstwa Warszawskiego, znane pod nazwą „rzeszek“ albo „not Kriesa“, nie przestały być w Polsce prawnym środkiem płatniczym i winny być przyjmowane przy opłacie narówni z innemi biletami P. K. K. P.

(„Monitor Polski“ Nr. 292 — 1921 r.).

80.

KOMUNIKAT P. K. K. P.

Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa wyjaśnia, że zamieszczone w pismach wiadomości o tem, jakoby bilety I emisji mogły być jeszcze teraz, po terminie ostatecznym, wymieniane w P. K. K. P., nie są zgodne z prawdą.

Bilety I emisji utraciły już swoją wartość.

(„Monitor Polski“ Nr. 28 — 1922 r.).

OGŁOSZENIA.

Stan Rachunków Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej

na dzień 31 października 1921 roku.

AKTYWA:		Marek pol.		Zmiany od ostatniego wykazu
1. Zapas kruszcu: a) Złoto	20.209.817.37			
b) Srebro	41.616.998.06			
c) Bilon zagraniczny	1.269.637.66	63.096.453.69 *)	+	998.086.91
2. Waluty zagraniczne		65.256.844.28 *)	+	14.153.619.72
3. Rachunki Zagr. „Nostro“	2.341.295.950.04			
Banki Niemieckie	405.952.373.84 *)	2.747.248.323.88	+	477.316.398.50
4. Portfel wekslowy		9.529.538.464.50	+	1.303.132.355.80
5. Pożyczki: term., tow., Otw. Kr. i ulgowe		12.022.262.255.29	+	743.463.885.65
6. Dług Skarbu Państwa		198.500.000.000.—	+	12.250.000.000.—
7. Pocztowa Kasa Oszczędności		2.126.585.086.91	+	458.834.794.78
8. Papiery własne		4.531.138.37		54.415.30
9. Inne Aktywa		19.813.205.818.24	+	
	Razem Mk.	244.871.724.385.24		
PASYWA.				
1. Fundusz rezerwowy		68.912.361.57		bez zmiany
2. Obieg banknotów		182.777.295.536.—	+	14.245.005.718.50
3. Rachunki żyrowe i natychmiast płatne zobowiązania:				
a) Centralna Kasa Państwowa i inne Kasy Państwowe i Wojskowe	28.555.703.749.27			
b) Pocztowa Kasa Oszczędności	1.699.853.735.33			
c) Inne rachunki	14.792.660.878.36	45.048.218.362.96	—	4.996.480.864.45
4. Inne Pasywa		16.977.298.124.71	—	2.461.778.051.56
	Razem Mk.	244.871.724.385.24		

Na poczet pożyczek przejętych 11 listopada 1918 r. wpłynęło Mk. 128.478.104.78.

Naczelny Dyrektor: (—) *Bigo.* Dyrektor Centralnej Księgowości: (—) *Rybiński.*

Stopa procentowa 7% od dyskonta weksli a od lombardu pożyczek premjowych 6%.
„ „ 8% „ lombardu papierów wartościowych.
„ „ 5½% „ „ pożyczek Państwowych.

*) w/g parytetu.

OGŁOSZENIA REJESTROWE SPÓŁDZIELNI

Wpisano do rejestru spółdzielni dnia 22 października 1921 roku:

Siedziba spółdzielni: Pastwiska. Brzmienie firmy: „Spółdzielnia osadnicza „Niwa“ z ograniczoną poręką w Pastwiskach. Przedmiot przedsiębiorstwa: spółdzielnia ma na celu budowę domów mieszkalnych dla swoich członków, oraz wykonywania postanowień wymienionych w § 2 statutu. Udział wynosi: 10.000 mkp. i będzie wpłacona ratami po 2.000 mkp. miesięcznie. Odpowiedzialność członków jest ograniczona.

Zarząd składa się z 5 członków. Członkowie Zarządu z pośród siebie corocznie wybierają prezesa, zastępcę prezesa, sekretarza i skarbnika. Członkami Zarządu są: Franciszek Lipka, górnik w Kalębicach Nr. 2. jako prezes, Mateusz Dziadek, rolnik w Kalębicach Nr. 1, jako zastępca prezesa. Jan Kuchejda, murarz w Pastwiskach Nr. 42, jako sekretarz, Gustaw Sittek, stolarz w Pastwiskach Nr. 12, jako skarbnik i Józef Mach, górnik w Boguszowicach Nr. 8, jako członek Zarządu.

Firmowanie spółdzielni następuje w ten sposób, że za spółdzielnię podpisuje dwóch członków Zarządu. wśród nich musi być bądź prezes, bądź zastępca prezesa.

Ogłoszenia spółdzielni ogłaszane będą w Wyzwoleniu Społecznem. Likwidacji dokonują 3 członkowie spółdzielni.

Sąd okręgowy jako handlowy w Cieszynie, Oddz. IV.

Dnia 22 października 1921 r.

Wpisano do rejestru spółdzielni dnia 12 października 1921 r.:

Siedziba spółdzielni: Pierściec. Brzmienie firmy: Spółka osadnicza, spółdzielnia zarejestrowana z nieograniczoną poręką w Pierściu. Przedmiot przedsiębiorstwa: Tworzenie samodzielnych gospodarstw rolnych, zapobieganie nędzy mieszkaniowej swoich członków i dopomaganie im do uzyskania własnego domu i gospodarstwa. Udział wynosi 1000 mk.

Na udział winien członek przy wstąpieniu wpłacić najmniej 200 mk., reszta może być wpłacona w miesięcznych ratach po 200 mkp. Odpowiedzialność członków jest nieograniczona.

Zarząd składa się: 1) przewodniczącego, 2) zastępcy przewodniczącego, 3) kasjera, 4) sekretarza, 5) dwóch dalszych członków.

Członkami Zarządu są: Przewodniczący: Giemza Franciszek, chałupnik Nr. 63 w Pierścu, zastępca przewodniczącego Herok Józef, szewc Nr. 54 w Kiczycach, kasjer Gabryś Paweł, rolnik Nr. 9 w Pierścu, sekretarz Stanieczek Jan, chałupnik Nr. 21 w Pierścu, dwaj członkowie Zarządu: Grych Józef Nr. 66 i Jorek Paweł Nr. 12 w Pierścu.

Firmowanie spółdzielni następuje w ten sposób, że każdy dokument Zarządu dla uzyskania ważności podpisany być musi przez przewodniczącego, względnie jego zastępcę i jednego członka Zarządu obok pełnej nazwy firmy. Ogłoszenia spółdzielni ogłaszane będą w „Głosie Ludu Śląskiego“. Likwidacji dokonają trzej likwidatorowie, wybrani przez ostatnie walne zgromadzenie, z których jeden musi być członkiem Zarządu ostatniego.

Dnia 12 października 1921 r.

Sąd okręgowy jako handlowy w Cieszynie, Oddz. IV.

OGŁOSZENIE.

Do rejestru handlowego dział B. i C. Sądu Okręgowego w Płocku zapisano następujące firmy pod Nr.Nr.:

18. „Stowarzyszenie Robotników Chrześcijańskich w Płońsku“: „Nasz Grosz“. Stowarzyszenie spożywcze. Kapitał zakładowy zmienny. Udział jeden — 100 mk. Zarząd: Ks. Jan Ostrowski, Tomasz Olszewski i Leon Ruszczak w m. Płońsku zamieszkali. Zarząd podpisuje weksle, reprezentuje stowarzyszenie wobec władz i prowadzi interesy stowarzyszenia.

19. „Stowarzyszenie Zawodowe właścicieli zakładów restauracyjnych w Płocku“. Cel przedsiębiorstwa: obrona i opieka interesów materjalnych i moralnych swoich członków. Kapitał zakładowy zmienny. Wkład jednorazowy 50 mk. i coroczny 60 mk. Subjekci płacą połowę tego. Zarząd: Jakób Gołębiowski, prezes, Szymon Grabowski, skarbnik i Józef Sadowski, sekretarz, wszyscy zamieszkali w Płocku. Przewodniczący wraz z sekretarzem podpisują asygnaty na wydatki czeki, przekazy uchwalone na posiedzeniach Zarządu, lub Ogólnego Zebrania.

21. „Stowarzyszenie Spożywcze „Brzask“ w Płońsku. Kapitał zakładowy zmienny. Zarząd: dr. Jan Szpakowski, prezes, Roman Rucz, Konstanty Zakolski, Józef Paraś, Ignacy Dygowski członkowie Zarządu. Zarząd reprezentuje stowarzyszenie wobec władz, bezpośrednio zarządza jego sprawami, podpisuje weksle i podlega odpowiedzialności na zasadzie praw ogólnych.

Płock, d. 15 października 1921 r. Sąd Okręgowy.

OGŁOSZENIE.

W tutejszym rejestrze spółdzielni wpisano przy pod Nr. 9 zapisanej spółdzielni:

„Bank Ludowy“, spółka zapisana z nieograniczoną odpowiedzialnością w Pakości, że § 9 ustaw zmieniono uchwałą walnego zebrania z dnia 4.2 1895 r. w ten sposób, że wstępne podwyższa się z 3 mk. na 5 mk., zaś uchwałą walnego zebrania z dnia 18.4 1921 r. wstępne z 5 mk. na 50 mk. § 10 w ten sposób, że podwyższa się udział z 1000 mk. na 5000 mk. § 11 w ten sposób, że wpłaty roczne na udział podwyższa się z 5 mk. na 50 mk.

Mogilno, dnia 28 września 1921 r.

Sąd Powiatowy.

OGŁOSZENIE.

Do rejestru handlowego, działu C., Sądu Okręgowego w Płocku, zapisano następujące firmy pod Nr.Nr.

31. „Spółka handlu ziemiopłodami „Dobrzynianka“ w Dobrzyniu, nad Drwęcą. Przedmiot przedsiębiorstwa: wspólny handel wszystkiemi ziemiopłodami i przetworami ich, oraz drzewem. Udział jeden 5.000 mk. Wpisowe trzysta. Rada Nadzorcza wybiera do Zarządu Prusinowskiego Kajetana, którego jednocześnie upoważnia do wzięcia sobie pomocnika. Spółka zawarta na czas nieograniczony. Odpowiedzialność każdego członka jest ograniczona do ilości wniesionych udziałów danego członka. Uchwały Zarządu w sprawach nabywania, zbywania, obciążania majątku nieruchomego, zaciągania pożyczek, lokowania funduszów, wymagają zatwierdzenia Rady Nadzorczej. Dokumenty podpisuje pod pieczęcią firmy 1 członek Zarządu.

34. „Płockie Towarzystwo Wzajemnego Kredytu“. Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością w Płocku. Przedmiot przedsiębiorstwa: prowadzenie czynności bankowych. Udział jeden 1.000 mk. Zarząd: Jarocki Roman—Prezes, Gościcki Antoni i Gierzyński Stanisław — dyrektorzy. Spółka zawarta na czas nieograniczony. Członkowie odpowiadają za zobowiązania spółdzielni zadeklarowanemi udziałami, prócz tego ponoszą odpowiedzialność dodatkową, dziesięciokrotną, w stosunku do każdego zgłoszonego udziału. Zobowiązanie Towarzystwa podpisuje Prezes i dwaj dyrektorzy, poświadcza główny buchalter i kasjer. Wszelką korespondencję podpisuje prezes i jeden z dyrektorów. Płockie Towarzystwo Wzajemnego Kredytu, zatwierdzone przez Ministra Finansów, Wittego dn. 5/II 1896 r. Uzgodnienie statutu. Walne zebranie członków Towarzystwa dnia 17/VI 21 r. uchwaliło uzgodnić swój statut z Ustawą o spółdzielniach.

36. „Stowarzyszenie Spożywcze „Przyszłość“ w Rebowie. Przedmiot przedsiębiorstwa: sprzedaż towarów spożywczych i łokciowych. Udział jeden 200 mk. płatnych w ciągu dwóch lat. Zarząd stanowią: Kiedrowski Stanisław—prezes, Jan Kobla i Stanisław Biernat — członkowie asesorowie, Andrzej Szafaryn –zastępca prezesa, Jan Kopera i Antoni Biernat—zastępcy członków asesorów. Członkowie odpowiadają za zobowiązania Spółdzielni do wysokości swoich udziałów. Zarząd podpisuje weksle i odpowiada za wszelkie straty, spowodowane przez siebie.

37. „Płocki Bank Ludowy Spółdzielczy“ z odpowiedzialnością ograniczoną, Siedziba w Płocku, dawniej „Płockie Towarzystwo Kredytowe“ (Drobny Kredyt), Spółdzielnia przyjmuje wkłady i udziela pożyczek wyłącznie członkom. Prócz odpowiedzialności udziałami, każdy członek ponosi odpowiedzialność za zobowiązania Spółdzielni do wysokości 20-krotnej sumy zadeklarowanych udziałów. Jeden udział 200 mk., wpłaconych w ciągu 3 miesięcy. Zarząd stanowią: Władysław Sztromajer, Herman Cybulski i Stefanja Moszczeńska. Zastępcy: Leonard Przybylski, Władysław Smoleński, Stanisław Jędrzejak, wszyscy zamieszkali w Płocku. Wszelkie dokumenty i korespondencję podpisuje pod firmą dwóch członków Zarządu. Każdy członek ma jeden głos, bez względu na ilość posiadanych udziałów. Spółdzielnia

założona na czas nieograniczony. Ustawa Drobnego Kredytu zatwierdzona przez Ministra Finansów Wittego 1/14 maja 1901 roku. Walne Zgromadzenie z dnia 4.IV 1921 r.. uzgadnia swój statut w myśl art. 117 Ustawy o spółdzielniach i zmienia nazwę firmy.

Płock, dn. 8 października 1921 r. Sąd Okręgowy.

W rejestr spółdzielni tutejszego Sądu Powiatowego wpisano dzisiaj pod Nr. 34 założoną statutem z dna 17 września 1921 r., spółdzielnię pod firmą: „Spółdzielnia Spożywcza Ludowa, z ograniczoną odpowiedzialnością, z siedzibą w Kościanie. Celem spółdzielni jest nabywanie i dostarczanie członkom artykułów codziennego zapotrzebowania po nizkich cenach. Udział wynosi 1.000 mk. Liczba udziałów pojedyńczego członka ogranicza się do dwudziestu. Udziały płatne są zaraz. Kwota odpowiedzialności wynosi 5.000 mk. za każdy udział. Ogłoszenia spółdzielni umieszcza się w „Gazecie Polskiej“ w Kościanie. a gdyby pismo to przestało wychodzić. wtenczas umieszcza się ogłoszenia w „Monitorze Polskim“ i to tak długo, dopóki uchwałą Walnego Zgromadzenia nie wyznaczy się innego pisma. Zarząd składa się z trzech członków. Członkami Zarządu są: Stanisław Skrzypczak Roman Środecki i Jakób Sekulski, wszyscy w Kościanie.

Do objawiania postanowień i do podpisywania za Spółdzielnię, wystarczają podpisy dwóch członków Zarządu. Potwierdzenia Rady Nadzorczej potrzebuje Zarząd: 1. do zawierania kontraktów. tyczących się rzeczy nieruchomych. 2. do godzenia i zwalniania osób. mających dla Spółdzielni pracować na stanowiskach wyższych. jakoteż do wyznaczania wynagrodzenia dla nich. 3. do zaciągania pożyczek przez Spółdzielnię, 4. do lokowania zbywających kapitałów.

Kościan, d. 13 października 1921 r. Sąd Powiatowy.

OGŁOSZENIE

W naszym rejestrze Spółdzielni zapisano dzisiaj przy Nr. 18: Bezugs-und Absatzgenossenschaft der Landwirte in Czarnków und Umgegend, Sp. zap. z ogr. odpow., co następuje:

W miejsce zmarłego Gustawa Genske'go wybrano na członka Zarządu gospodarza Ryszarda (Richarda) Fredricha z Białężyna.

§ 1 statutu zmieniono. jak następuje:

Wysokość odpowiedzialności podwyższa się z 300 mk. na najwyższą kwotę 5.000 mk.;

§ 41 brzmi nadal:

Udziałoczyn wynosi 1.000 mk., zapłaty mają natychmiast w pełnej kwocie nastąpić.

Czarnków, d. 6 września 1921 r. Sąd Powiatowy.

OGŁOSZENIE.

W naszym rejestrze spółkowym zapisano dziś pod Nr. 18 przy spółce Deutscher Spar und Darlehnskassen—Verein, Sp. zap. z nieogr. odpow. w Perzycach, co następuje:

Uchwałą Walnego Zebrania z dnia 8 kwietnia 1921 r., wybrano w miejsce ustępującego z Zarządu Emila Reimanna z Perzyc, członkiem Zarządu Ernesta Jungke, rolnika z Perzyc.

Równocześnie uchwalono podwyższenie udziału z 200 na 500 marek.

Krotoszyn, d. 14 października 1921 r.

Sąd Powiatowy.

OBWIESZCZENIE.

W rejestrze spółdzielni tutejszego sądu, pod Nr. 5, zapisano dotychczasową nazwę spółki Spar & Darlehnskassenverein Gr. Lohsburg, Waldau und umgegend, E. G. m. u. H., zmieniono na nazwę polską. która brzmi: „Spar & Darlehnskassenverein, Włościborz. Waldowo i okolica, zapisana spółka z nieograniczoną odpowiedzialnością.

Sępolno, d. 4 października 1921 r. Sąd Powiatowy.

W rejestrze spółdzielni „Rolnik“ Towarzystwo zakupu i sprzedaży, Sp. z o. p. w Chełmży, dzisiaj zapisano: właściciel Antoni Mączyński i kupiec Stanisław Strzelecki z Chełmży z Zarządu wystąpili.

W ich miejsce do Zarządu wybrano kupców Bolesława Dzięgelewskiego i Franciszka Rydlewskiego, obaj z Chełmży.

Chełmża, d. 8 października 1921 r. Sąd Powiatowy.

ZMIANY DOTYCZĄCE STOWARZYSZENIA JUŻ WPISANEGO.

W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia 31/8 1921 r., przy stowarzyszeniu: „Spółka Oszczędności i Pożyczek w Myślatyczach“. Stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną odpowiedzialnością. następujące zmiany: że na Walnem Zgromadzeniu członków stowarzyszenia. odbytem dnia 17 kwietnia 1921 r., wybrano członkami Zarządu Jana Domagalskiego syna Józefa i Tomasza Kryńskiego, rolników w Myślatyczach, w miejsce Antoniego Rebendy i Klemensa Winiarskiego.

Sąd Okręgowy. jako handlowy. Oddz. IV.

Przemyśl, dnia 27 sierpnia 1921 r.

Do tutejszego rejestru spółdzielni R. Sp. 6, wpisano: Dotychczasowe oznaczenie firmowe „Vereinshausgesellschaft Briesen“. zmieniono na „Vereinshausgesellschaft“. Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością w Wąbrzeźnie — Pomorze. W miejsce ustępujących członków Zarządu którzy wyemigrowali do Niemiec. a to: R. Ionas'a O. Weise'go i E. Lemke'go. obrano fabrykanta K. Bahmer'a, przewodniczącym i dyrektorem. kupca Georga Neske'go skarbnikiem, kupca Waldemara Brien'a, zastępcą przewodniczącego i kontrolerem

Wąbrzeźno, dnia 26 sierpnia 1921 r. Sąd Powiatowy.

OBWIESZCZENIE.

Do rejestru spółdzielni Sądu Okręgowego w Częstochowie wciągnięto dnia 7 października 1921 roku. pod Nr. 5, następującą firmę: „Spółdzielcze Stowarzyszenie Spożywców „Zgoda“ w Kłobucku. Członkowie odpowiadają do wysokości zadeklarowanych udziałów. Przedsiębiorstwo organizuje i prowadzi, z zachowaniem obowiązujących przepisów. wszelkiego rodzaju zakłady handlowe. wytwórcze i kulturalne. w szczególności zaś: a) zakupuje hurtowo, przerabia i wytwarza artykuły spożywcze i przedmioty użytku domowego i gospodarczego i odprzedaje je detalicznie; b) dzierżawi i nabywa realności; c) prowadzi operacje wkładowo - oszczędnościowe; d) zakłada czytelnie, biblioteki i inne zakłady oświatowo - wychowawcze; e) urządza kursy. odczyty, pogadanki i wszelkiego rodzaju rozrywki kulturalne. Sprzedaż niecziłonkom zależy od uchwały zebrania członków. Wysokość udziału wynosi 500 mk., przy zapisie płatne 100 mk., resztę w ciągu lat dwóch.

Członkami Zarządu są: Leon Nowak. Antoni Sowiński i Antoni Drozd. zaś zastępcami Piotr Gładysz i Andrzej Klepacz: a) czas trwania Spółki nieograniczony; b) pismo do ogłoszeń Dziennik Urzędowy Ministerstwa Skarbu i „Spólnota“; c) rok obrachunkowy od 1 stycznia do dnia 31 grudnia; d) członków Zarządu jest 3-ch; e) do Zarządu należy: a) zakup. przechowywanie i sprzedaż towarów. Zakup winien być dokonywany o ile możności, przez Związek, do którego Stowarzyszenie należy: b) organizowanie i prowadzenie zakładów wytwórczych. według postanowień Zebrania członków; c) odbiór. przechowywanie i wydawanie gotówki i papierów procentowych; d) wystawianie i przyjmowanie weksli i innych zobowiązań terminowych; e) zawieranie umów na dostawę towarów oraz wszelkich innych umów; f) wynajem sklepów. składów i innych pomieszczeń niezbędnych dla działalności stowarzyszenia; g) ubezpieczenie własności stowarzyszenia; h) przyjmowanie członków: i) przyjmowanie i zwalnianie pracowników oraz określanie ich zajęć i wynagrodzenia; j) wydawanie pełnomocnictw osobom, pracującym w stowarzyszeniu: k) układanie instrukcji i regulaminów dla wszystkich działów stowarzyszenia i przedstawianie ich do zatwierdzenia Radzie Nadzorczej; l) prowadzenie rachunkowości. układanie sprawozdania rocznego, bilansu, budżetu i planu działań oraz wykonywanie wszelkich innych czynności biurowych; m) przygotowanie sprawozdań i bilansów surowych dla Rady Nadzorczej jej uchwał. f) Zastępca jest jeden.

Częstochowa, d. 14 października 1921 r.

ZMIANY DOTYCZĄCE STOWARZYSZENIA JUŻ WPISANEGO.

W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia 31/8 1921 r. przy stowarzyszeniu: Towarzystwo kredytowe w Wielkich Oczach, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną odpowiedzialnością, następujące zmiany: że na walnem zgromadzeniu członków stowarzyszenia, odbytem dnia 9 czerwca 1921 r. uchwalono rozwiązanie i likwidację stowarzyszenia, którą w myśl statutu ma przeprowadzić dyrekcja pod nadzorem rady nadzorczej.

Wierzyciell wzywa się do zgłoszenia swych roszczeń.

Sąd Okręgowy O. IV.

Przemyśl, d. 27 sierpnia 1921 r.

LUBELSKIE TOWARZYSTWO WZAJEMNEGO KREDYTU.

Bilans w dniu 30 czerwca 1921 r.

STAN CZYNNY.

Kasa i r-ki bieżące w bankach	Mk.	1399521.27
Papiery %% kapitału obrotowego	„	286995.—
Papiery %% kapitału zapasowego	„	335179.97
R-ki przekazowe warunkowe	„	12494.—
Skup weksli	„	6187088.—
Specjalne r-ki bieżące (on call)	„	14760545.44
Pożyczki terminowe	„	52671.60
Pożyczki Magistratu m. Lublina	„	37076.23
Korespondenci:		
Pozostałość na r-ku Towarz. (nostro)	„	4636249.40
Weksle protestowane	„	78138.—
Weksle zaległe, specjalnie zabezpieczone	„	4935.60
Nieruchomość	„	4548241.50
Ruchomości	„	16840.50
Procenty zaległe należne Towarzystwu	„	309907.11
Zaliczenia do zwrotu	„	95745.84
Udziały w instytucjach finansowych	„	117360.—
Dewizy	„	155913.23
	Mk.	33034540.69

STAN BIERNY.

Kapitał obrotowy (10% wnioski członk.)		Mk.	5702808.—
Kapitał zapasowy		„	314248.39
Fundusze rezerwowe		„	281123.87
Fundusz amortyzacyjny		„	133294.94
Kapitały lokacyjne terminowe		„	1313647.76
Rachunek przekazowy		„	15581954.54
Redyskonto		„	904932.—
Otwarte kredyty w różnych instytucjach		„	5489939.3
Korespondenci:			
Pozostałość na ich r-ku (loro)	36770.18		
Pozostałość na r-ku Towarz. (nostro)	46021.38	„	82791.66
Procenty:			
Należne od kapitału do dn. 30/VI 21 r.	58653.95		
Zaległe, należne od Towarz.	476581.10	„	535235.05
Fundusz Kasy Przezorności		„	101228.68
Wnioski 10%-owe do zwrotu		„	44193.60
Dywidenda nieodebrana		„	233612.95
Podatki skarbowe		„	55713.38
Sumy hipoteczne na domu		„	17803.79
Sumy przechodnie		„	301693.33
Kaucja kasjera		„	2000.—
Rachunek likwidacyjny		„	1500000.—
Zyski i straty 1919 r.		„	48109.36
Zyski i straty 1920 r.		„	159773.53
Zyski i straty I półrocza 1921 r.		„	230436.58
		Mk.	33034540.69
Inkaso, (weksle w portfelu)		Mk.	14336.48
Weksle depozytowe na zabezpieczeniu:			
a) otwartego kredytu	2301502.—		
b) kaucji kasjera	2160.—	„	2303662.—
Depozyty:			
a) papiery %% na zastaw	7646744.—		
b) papiery %% na przechow.	1383718.—		
c) papiery %% na zabezpiecz. kaucji kasjera	10000.—	„	9040462.—
Papiery %% własne		„	424840.9

Rachunek Strat i Zysków za I-e półrocze 1921 r.

WINIEN.

Procenty i prowizja płacone	Mk.	409611.86
Koszty handlowe	„	975969.64
Wydatki i dochody z domu	„	17440.90
Kapitał zapasowy:		
Przeniesiono wartość kuponów za I półrocze 1921 r. od papierów %% kapitału zapasowego	„	5000.—
Czysty zysk	„	230436.58
	Mk.	1638458.98

MA.

Procenty pobrane		Mk.	903753.26
Prowizja		„	504181.44
Zwrot odpisanych należności		„	4468.03
Różno wpływy:			
Wpływ z kuponów od papierów %% kapitału zapasowego	5000.—		
Zysk na sprzedaży papierów %% i obcej waluty	221056.25	„	226056.25
		Mk.	1638458.98

Bilans Towarz. Poż.-Oszczędn. w Jankowicach Kościelnych za 1920 r.

Pasywa: udziały 21097.37, fund. własne 19410.56, wkłady 663774.94, długi 76126.97, inne 14181.83. Aktywa: gotówka 1223.08, lokaty i pap. %% 36261.60, pożyczki 760385.28, ruchom. 3293.14, inne 1188.83, bilans 802351.93. R-k zysków i strat: dochody 56478.59, wydatki 48718.33, zysk 7760.26. Przeznaczono na fund. zakład. 776.—, zasobowy 300.—, pokrycie niedopłaconej składki do Zw. Rew. 404.—, specjalny 6280.26.

Bilans Spółdzielni Mleczarskiej w Zadybiu Starem na 1920 r.

Pasywa: wierzyciele 34716.47, udziały 2763.50, fund. zasob. 6621.41, zysk 516.55. Aktywa: kasa 11070.93, zapas nabiału 3300.—, ruchom. i nieruchom. 28953.—, dłużnicy 1294.—, bilans 44617.93. R-k strat i zysków: dochód 28441.30, rozchód 21585.55, umorzenie ruchom. i nieruchom. 2226.90, inne 4112.30, zysk 516.55 przydzielono do fund. zasobowego.

Bilans Spółdzielni Mleczarskiej w Choinach za 1920 r.

Pasywa: wierzyciele mk. 3097.25, udziały mk. 8386.95, fundusz zasob. mk. 3272.18. Aktywa: Kasa mk. 1274.57, ruchom. i nieruchom. mk. 6422, dłużnicy mk. 6115, strata mk. 944.81. Bilans: mk. 14756.38. R-k strat i zysków: dochód mk. 35725.32, rozchód mk. 35887.50, umorzenie ruchom. i nieruchom. mk. 754, inne mk. 28.63, stratę mk. 944.80 pokryto z fund. zasobowego.

Bilans Spółdzielni Mleczarskiej w Borowiu za 1920 r.

Pasywa: wierzyciele mk. 31173, udziały mk. 6300.64, fund. zasob. mk. 23639.03, zysk mk. 655.33. Aktywa: Kasa mk. 18418, ruchom. i nieruchom. mk. 7100, dłużnicy mk. 36250. Bilans mk. 61768. R-k strat i zysków: dochód mk. 62213.77, rozchód mk. 57099.94, umorzenie ruchom. i nieruchomości mk. 1891, inne mk. 2567.50, zysk mk. 655.33 przydzielono do fund. zasobowego.

STAN RACHUNKÓW BANKU TOWAROWEGO S. A.

na dzień 1 października 1921 roku.

Instytucja Centralna—Warszawa, Miodowa 8. Oddział we Lwowie, Ekspozytura w Kołomyji.

STAN CZYNNY.

	Marki i fen.
Gotowizna w kasie	4614465.28
Pozostałość w P. K. K. P.	63883.70
Pozostałość w P. K. O.	573665.93
Pozostałość w bankach	10000.—
Papiery procentowe własne	10640613.35
Waluta zagraniczna	17630.93
Weksle zdyskontowane	50900000.—
Rachunki otwartego kredytu zabezpieczone papierami publicznemi	8957189.27
Rachunki korespondentów „Loro"	35592779.21
Rachunki nasze u koresp. „Nostro"	2988927.42
Inkaso weksli	24000.—
Urządzenia i ruchomości	2585177.—
Koszty handlowe	6160493.22
Koszty organizacji	6673737.55
Rachunki konsorcjalne	7357457.—
Rachunki Centrali z Oddziałem	24929675.—
Różne rachunki	714628.10
	162804322.96

STAN BIERNY.

	Marki i fen.
Kapitał zakładowy	50000000.—
Otwarty kredyt w P. K. K. P	8000000.—
Rachunki bieżące	19221901.66
Weksle redyskontowane	12500000.—
Rachunki korespond. „Loro"	4042189.83
Rachunki nasze u korespond. „Nostro"	28637974.—
Przekazy	2000000.—
Procenty i prowizje	9883906.02
Należności skarbowe	30859.45
Różni za inkaso	24000.—
Rachunki Oddziałów z Centralą	24526852.—
Różne rachunki	3334660.—
	162804322.96

Bilans Towarzystwa Akcyjnego Lubelskiej Fabryki Portland-Cementu „FIRLEY"

z dnia 31 grudnia 1919 roku.

STAN CZYNNY.

1.	Kasa	Mk.	3445.35
2.	Nieruchomości i maszyny	„	4468634.52
3.	Ruchomości	„	10120.09
4.	Kapitały	„	3685316.51
5.	Kaucje własne	„	12505.88
6.	Depozyty własne	„	169764.65
7.	Należności od władz Państwowych za rekwizycje zarejestrowane	„	962272.78
8.	Dłużnicy	„	146165.68
		Mk.	9458225.47

STAN BIERNY.

1.	Kapitał zakładowy	Mk.	3780000.—
2.	Fundusz rezerwowy	„	135845.86
3.	Kapitał amortyzacyjny	„	637299.38
4.	Rezerwa na wątpliwe należności	„	995004.75
5.	Kaucje i depozyty obce	„	82974.75
6.	Wierzyciele	„	3477667.32
7.	Sumy przechodnie	„	349233.92
		Mk.	9458225.47

STRATY I ZYSKI.

1.	Saldo strat z lat ubiegłych	Mk.	164917.27
2.	Wątpliwe należności i straty na materiałach	„	184317.70
3.	Wydatki handlowe	„	138823.95
4.	Zaległości podatkowe do 31/XII 1919 r.	„	89868.74
5.	Straty na sprzedaży rupli	„	1484887.16
6.	Straty na rekwizycjach nieprzyjętych do rejestracji	„	146385.63
7.	Rezerwa na wątpliwe należności	„	995004.75
		Mk.	3204705.21

1.	Procenty i różne wpływy	Mk.	29513.96
2.	Różnica ze sprzedaży „Firleyowszczyzny"	„	3175191.25
		Mk.	3204705.21

Bilans Towarzystwa Akcyjnego Lubelskiej Fabryki Portland-Cementu „FIRLEY"

z dnia 31 grudnia 1920 roku.

STAN CZYNNY.

1.	Kasa	Mk.	24989.85
2.	Nieruchomości i maszyny	„	6776371.73
3.	Ruchomości	„	875571.23
4.	Kapitały	„	1013353.19
5.	Kaucje własne	„	12505.88
6.	Depozyty własne	„	118259.02
7.	Należności od władz Państwowych za rekwizycje zarejestrowane	„	962272.78
8.	Dłużnicy	„	218414.65
9.	Sumy przechodnie	„	196941.—
10.	Straty i Zyski	„	404587.82
		Mk.	10603277.15

STAN BIERNY.

1.	Kapitał zakładowy	Mk.	3780000.—
2.	Fundusz rezerwowy	„	135845.86
3.	Kapitał amortyzacyjny	„	637299.38
4.	Rezerwa na wątpliwe należności	„	991993.71
5.	Kaucje i depozyty obce	„	18174.24
6.	Wierzyciele	„	4868221.02
7.	Sumy przechodnie	„	171742.94
		Mk.	10603277.15

STRATY I ZYSKI.

1.	Wydatki handlowe	Mk.	138352.79
2.	Pensje	„	386600.30
		Mk.	524953.09

1.	Procenty i inne wpływy	„	120365.27
2.	Przewyżka wydatków	„	404587.82
		Mk.	524953.09

Bilans Stowarzyszenia Spożywców „ZORZA" w Straszowej Woli na dzień 1 stycznia 1920 roku.

STAN CZYNNY.

Gotowizna w kasie		Rb. 4852.90
Ruchomości		„ 433.80
Remanent towarów po cenie kosztu: w sklepach i magazynach	Rb. 4240.63	
Remanent w dziale wytwórczym		„ 4240.63
Różne inne należności	„ 2705.52	„ 2705.52
		Rb. 12232.85

STAN BIERNY.

Udziały		Rb. 3699.00
Fundusz społeczny	Rb. 152.80	
Fundusz specjalny		„ 152.80
Różni:		
a) pożyczki	„ 3600.00	
b) inne zobowiązania	„ 11.80	„ 3611.80
Czysta nadwyżka		„ 4670.05
		Rb. 12232.85

Centrala Stowarzyszenia Spożywczego Robotników Chrześcijańskich.

Bilans za czas od 16 sierpnia do 31 grudnia 1919 roku.

STAN CZYNNY.

	Mk.	f.
Rachunek Kasy:		
pozostałość gotówki w dn. 31/XII	24660	65
Rachunek Towarów:		
pozostałość podług spisu	192905	34
Rachunek Ruchomości:		
wartość ruchomości bez amort.	242	50
	217808	49

STAN BIERNY.

	Mk.	f.
Rach. Kapitału Udziałów:		
wpłac. na udział 19 spółdzielni	31166	—
Rach. Kredytów:		
należności Kasy Robotn. Warsz.	64417	20
Rach. Spółdzielni:		
nadpłata w dn. 31/XII	115055	61
Nadwyżka	17200	68
	217808	49

Rachunek Strat i Zysków za czas od 16 sierpnia do 31 grudnia 1919 roku.

	Mk.	f.	Mk.	f.
Wynagrodzenie członków zarządu	3600	—		
„ pracowników	8094	95		
Koszty lustracji	10	—		
Komorne	400	—		
Opał i światło	52	50		
Materjały piśmienne	1552	30		
Prenumerata pism	6	—		
Marki pocztowe i stemplowe	257	30		
Różne drobne wydatki	368	50		
Procenty od pożyczek	942	10		
Zniszczony banknot	50	—	15333	65
Czysta nadwyżka			17200	68
			32534	33

	Mk.	f.	Mk.	f.
Zysk z prowadzenia składnic chleb.	2311	84		
Zysk brutto na towarach	30222	49	32534	33
			32534	33

Bilans za czas od 1 stycznia do 31 grudnia 1920 roku.

STAN CZYNNY.

		Mk.	f.	Mk.	f.
Rachunek Kasy:					
pozostałość w gotówce w dn. 31/XII		118532	70		
Rachunek Towarów:					
pozostałość podł. spisu w dn. 31/XII		1326066	95		
Rach. Kasy Robotn. Warsz.					
saldo		150750	—		
Rach. Spółdzielni:					
saldo podł. wykazu		84751	24		
Rach. Ruchomości:					
wartość po odpisaniu amortyz.		25196	95		
Rach. Kosztów handl. okres przyszł.					
pozostałość w materjał. piśmien.		16655	20		
Zadatki na towary:					
K. Scheibler, Łódź	700.—				
L. Geyer, Łódź	6346.90				
Syndykat Rolniczy w/m	38375.—				
N. Malinowski i S-ka	50000.—	95421	90		
Rach. Banku Towarz. Spółdz.:					
saldo w dn. 31/XII		747500	—		
Rach. papierów procentowych:					
pożyczka odrodzenia	30000.—				
„ premjowa	5000.—				
wartość kuponów	1050.—	36050	—		
Rach. awansów:		12000	—	2612925	94
				2612925	94

STAN BIERNY.

		Mk.	f.	Mk.	f.
Rach. Kapitału Udziałowego:					
saldo podł. wykazu w dn. 31/XII		144463	20		
Rach. Kapitału Zapasowego		4691	06		
Rach. zasobu społecznego		4691	07		
Rach. spółdzielni:					
saldo podł. wykazu w dn. 31/XII		42098	48		
Wierzyciele:					
P. U. Z. A. P. P. w/m	1647506.10				
K. Bödiker i Ska	27864.—	1675370	10		
Rach. Polsk. Kr. Kasy Pożyczk.:					
saldo w dn. 31/XII		470285	—	2341598	91
Czysta nadwyżka				271327	03
				2612925	94

Centrala Stowarzyszenia Spożywczego Robotników Chrześcijańskich.

Rachunek strat i zysków za czas od 1 stycznia do 31 grudnia 1920 r.

	Mk.	f.	Mk.	f.
Wydatki za rok 1919 (komorne, patent i t. p.	3818	55		
Wynagrodzenie Komisji rew.	3600	—		
„ Zarządu	52660	—		
„ pracowników	296731	60		
Kasa Robotn. Warszawskich za czynności kasowe	3500	–		
Koszty lustracji	6022	60		
Kasa chorych	822	75		
Patenty	33392	–		
Komorne	8200	—		
Opał i światło	2492	–		
Telefon	2872	05		
Materjały piśmienne	13912	15		
Prenumerata pism i ogłoszenia	827	-		
Marki pocztowe i stemplowe	6530	30		
Różne drobne wydatki	8030	30		
Ofiary na cele społeczne	18269	-		
Amortyzacja ruchomości	2802	40		
Spisano kilka sald spółdzielni na straty	10	77		
Procenty i prowizje banków	21271	10	485764	57
Czysta nadwyżka			271327	08
			757091	60

	Mk.	f.	Mk.	f.
Zysk z roku 1919 (na komorne, patent i t. p.)	3818	55		
Zwrot kosztów lustracji	60	80		
Pozostałość w materj. pism.	12156	20		
Spisano kilka sald spółdzielni na zyski	57	05		
Zysk z prowadzenia składnic chlebowych	836	59		
Procenty od kapitałów i papierów wartościowych	4082	85		
Zysk brutto na towarach	736079	56	757091	60
			757091	60

Stan Rachunków Banku Zjednoczonych Ziem Polskich na 31 lipca 1921 roku.

STAN CZYNNY.	Marki i fenigi			
Gotowizna w Kasie			85.034.592	69
Pozostałość w P. K. K. P.			55.541.860	15
Pozostałość w P. K. O.			3.235.158	—
Pieniądze zagraniczne			1.636.604	60
Papiery procentowe własne:				
a) papiery państwowe	15.707.254	55		
b) papiery hipotec. i komunal.	497.582	53		
c) akcje	39.189.470	01	55.394.307	09
Weksle zdyskontowane			203.126.856	50
Rachunki otwartego kredytu:				
a) zabezpieczone papierami publicznymi	265.571.087	03		
b) zabezpieczone wekslami	269.470.587	97		
c) zebezpieczone innemi wartościami	69.746.127	15	604.787.802	15
Pożyczki terminowe:				
a) zabezpieczone papierami publicznymi	629.724	71		
b) zabezpieczone innemi wartościami	—	–	629.724	71
Rachunki korespondent. (Loro)				
a) korespondenci krajowi	76.998.321	32		
b) korespondenci zagraniczni	39.586	03	77.037.907	35
Rachunki nasze u korespondentów (Nostro):				
a) w bankach krajowych	5.586.653	37		
b) w bankach zagranicznych	41.337.116	53	46.923.769	90
Nieruchomości			18.812.432	82
Ruchomości			4.390.697	60
Koszty handlowe			31.843.437	61
Inkaso weksli			6.912.794	95
Rachunki z oddziałami			89.602.658	95
Różne rachunki			53.489.321	98
			1.338.399.927	05

STAN BIERNY.	Marki i fenigi			
Kapitał zakładowy			160.000.000	—
Kapitał zapasowy ustawowy			5.823.890	08
Kapitał zapasowy specjalny			277.872	59
Fundusz stypendjalny			300.000	—
Wkłady:				
a) terminowe	43.379.125	60		
b) rachunki czekowe	579.922.435	05	623.301.560	65
Redyskonto weksli			59.272.418	95
Rachunki korespondentów (Loro):				
a) korespondenci krajowi	105.468.703	42		
b) koresponden. zagraniczni	33.023.026	16	138.491.729	58
Rachunki nasze u korespondentów (Nostro):				
a) w bankach krajowych	28.046.024	60		
b) w bankach zagranicznych	2.219.168	90	30.265.193	50
Procenty i prowizje			39.697.933	71
Różni za inkaso			6.814.490	41
Rachunki z oddziałami			94.494.643	45
Różne rachunki			179.660.194	13
			1.338.399.927	05

Stowarzyszenie Spożywców w Zwierzyńcu. Wyciąg ze sprawozdania za rok 1920.

Rachunek Strat i Zysków: Nadwyżka brutto na towarach mk. 584706.52, inne dochody mk. 1692.07, koszty handlowe mk. 338381.23, amortyzacja ruchomości mk. 3450, inne straty mk. 19981.03, czysta nadwyżka mk. 224586.33. Bilans. Aktywa: Gotówka mk. 121116.64, ruchomości 34500, towary mk. 446932.53, inne rachunki mk 138843.79. Pasywa: Udziały mk. 133489.65, rezerwy mk 47186.63, kapitały specjalne mk. 54191.58, wierzyciele i inne rachunki mk. 281938.77, nadwyżka mk. 224586.33. Suma bilansu mk. 741392.96.

Stow. Spoż. w Górze Kalwarji. Wyciąg ze sprawozdania za okres od 1 czerwca 1920 r. do 31 grudnia 1920 r.

Rachunek Strat i Zysków: Nadwyżka brutto na towarach mk. 150641.95, koszty handlowe mk. 68388.98, amortyzacja mk. 80.39, inne straty mk. 10398, czysta nadwyżka mk. 71774.58. Bilans. Aktywa: kasa mk. 84810.19, ruchomości mk. 723.54, remanent towarów mk. 107222.72, różni i inne r-ki mk. 8446.31. Pasywa: Udziały mk. 35034.69, rezerwy mk. 82694.51, zadłużenie mk. 11698.98, czysta nadwyżka mk. 71774.58. Suma bilansowa mk. 201202.76

Stow. Spoż. w Dąbiu. Wyciąg ze sprawozdania za okres od 1-go stycznia 1919 r. do 31-go grudnia 1919 r.

Rachunek Strat i Zysków: Nadwyżka brutto na towarach mk. 26587.61, koszty handlowe mk. 18344.46, amortyzacja mk. 516.24, inne straty mk. 260, czysta nadwyżka mk. 7466.91. Bilans. Aktywa: kasa mk. 431.41, ruchomości mk. 4646.30 remanent towarów mk. 23853.01, dłużnicy i różni mk. 7524.33, sumy przechodnie mk. 1200. Pasywa: udziały mk. 8544.11, rezerwa mk. 5586.71, wierzyciele mk. 16057.32, czysta nadwyżka mk. 7466.91. Suma bilansowa mk. 37655.05.

Stow. Spoż. w Dąbiu. Wyciąg ze sprawozdania za okres od 1-go stycznia 1920 r. do 31-go grudnia 1920 r.

Rachunek Strat i Zysków: nadwyżka brutto na towarach mk. 86003.37, koszty handlowe mk. 58301.83, inne straty mk. 22075.90, czysta nadwyżka mk. 5625.64. Bilans. Aktywa: kasa mk. 1165.56, ruchomości mk. 4316.67, remanent towarów mk. 71276.83, różni mk. 21300. Pasywa: udziały mk. 43391.16, rezerwa mk. 14553.52, wierzyciele mk. 34488.74, czysta nadwyżka mk. 5625.64. Suma bilansowa mk. 98059.06.

Stow. Spoż. „Robotnik" w Niemczech. Wyciąg ze sprawozdania za r. 1919.

Rachunek Strat i Zysków: zysk brutto ze sklepów kor. 5200, zysk z piekarni kor. 63027.27, zysk z młyna kor. 60704.52, zysk na koniach kor. 13081.31, zysk na nieruchomości kor. 1090.27, koszty handlowe i amortyzacja kor. 11104.62, różnica na walutach kor. 53945.45, inne straty kor. 65517.93, zysk netto kor. 12535.37. Bilans. Aktywa: kasa kor. 44033, ruchomości i nieruchomości kor. 99941.61, remanent towarów kor. 101192.59, dłużnicy i inne r-ki kor. 170692.35 i mk. 243252.18. Pasywa: udziały kor. 48263.13, rezerwy kor. 243381.87 wierzyciele kor. 111679.18 i mk. 192838.59, saldo r-ku walut mk. 50413.59, zysk netto kor. 12535.37. Suma bilansowa kor. 415859.55 i mk. 243252.18.

Stow. Spoż. „Robotnik" w Niemczech. Wyciąg ze sprawozdania za r. 1920.

Rachunek Strat i Zysków: Nadwyżka brutto na towarach mk. 12289.53, zysk z piekarni mk. 52793.76, zysk z młyna mk. 65690.13, zysk na koniach mk. 28328.06, inne zyski mk. 1421.96, pozostałość czystej nadwyżki z r. 1919 mk. 66.12 straty na warsztacie szewskim mk. 21097.14, wynagrodzenie Rady Nadzorczej mk. 4025, procenty 14.400, amortyzacja mk. 14526.76, Polska Pożyczka Odrodzenia mk. 15000, fundusze plebiscytowy i inwalidzki mk. 25000, na cele kulturalno-oświatowe mk. 10000, nadwyżka netto mk. 56540.66. Bilans. Aktywa: kasa mk. 82193.32, ruchomości i nieruchomości mk. 145249.87, remanent towarów mk. 441856.08, dłużnicy mk. 116192.51. Pasywa: udziały mk. 133439.49, rezerwy mk. 269003.51, wierzyciele mk. 326508.12, czysta nadwyżka mk. 56540.66. Suma bilansowa mk. 785491.78.

Stow. Spożywców w Wojcieszkowie. Wyciąg ze sprawozdania za r. 1920.

Rachunek Strat i Zysków: Zysk brutto na towarach mk. 49127.74, inne zyski mk. 91.47, pozostałość czystej nadwyżki z r. 1919 mk. 111.76, koszty handlowe mk. 23896.17, amortyzacja mk. 394.48, inne straty mk. 110.92, czysta nadwyżka mk. 24929.40. Bilans. Aktywa: kasa mk. 13788.52, ruchomości mk. 3550.34, remanant towarów mk. 41345.40, różni i inne r-ki mk. 4382.75. Pasywa: udziały mk. 22548.32, rezerwy mk. 10515.89, wierzyciele mk. 5073.40 czysta nadwyżka mk. 24929.40. Suma bilansowa mk. 63067.01

Bilans Łubnowsko-Szreniawskiego Stowarzyszenia Spożywczego w Kazimierzy Wielkiej

na dzień 30 czerwca 1921 r. okres sprawozdawczy za 1920/1921 r.

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.	
Towary	Mk. 1084032.—	Kapitał Zakładowy	Mk. 21600.—
Kasa	„ 140000.—	Kapitał Zapasowy	„ 72389.81
Ruchomości	„ 1458.54	Rezerwy	„ 55117.97
Papiery procentowe	„ 32500.	Wierzyciele	„ 291628.21
Dłużnicy	„ 139912.94	Zysk-netto	„ 957166.59
	Mk. 1397902.58		Mk. 1397902.58

Podział Zysku Mk. 957166.59.

Na kapitał zapasowy	Mk. 47858.33
„ rezerwy podatkowe i inne	„ 288585.75
„ Wynagrodzenie Zarządu, funkcjonarjuszy i cele filantropijne	„ 142641.25
„ dywidendę od udziałów i towarów	„ 478081.26
	Mk. 957166.59

ZARZĄD STOWARZYSZENIA WSPÓŁDZIELCZEGO „Z G O D A".

Rachunek Strat i Zysków za okres sprawozdawczy.

Koszty handlowe	Mk. 111782.86	Pozostałość czystego zysku r. z.	Mk. 314.35
Amortyzacja ruchomości	„ 150.—	Zysk brutto na towarach	„ 165304.53
Czysty zysk	„ 53686.02		
Razem	Mk. 165618.88	Razem	Mk. 165618.88

Bilans na dz. 31 grudnia 1920 roku.

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.	
Gotowizna w kasie	Mk. 79638.51	Udziały	Mk. 25742.62
Ruchomości	„ 185.27	Kapitał zapasowy	„ 7116.76
Remanent tow. po cenie kosztu	„ 631338.71	Kapitał rezerwowy	„ 8109.32
		Należności dostawcom	„ 325076.82
		Pożyczki	„ 290000.—
		Kaucje	„ 1630.95
		Czysty zysk	„ 53686.02
Razem	Mk. 711362.49	Razem	Mk. 711362.49

Bilans Stow. Spółdz. „ZIEMIANKA" za 1919 rok.

STAN CZYNNY.

Gotowizna w kasie	26156.12
Ruchomości	900.—
Towary	120060.12
Lokaty (w kasie na książ. rosyjsk. kas oszczędn.)	11868.85
	158985.09

STAN BIERNY.

Udziały	17260.56
Kapitał zapasowy	10754.07
Różni	43626.21
Dywidenda i % od zakupu towarów	9629.—
Kapitał rezerwowy	58588.19
Czysty zysk	19127.06
	158985.09

PODZIAŁ ZYSKÓW.

1) Na kapitał zapasowy	2000.—
2) Na dywidendę od udziałów 5% (17260 mk.)	863.—
3) 4% od zakupu towarów dla członków	4000.—
4) Na gratyfikację pracującym:	
Zajączkowskiej	1000.—
Kowalskiej	1000.—
5) Na zapomogę Zajączkowskiej	1000.—
6) Za sporządzenie remanentu	600.—
7) Za sporządzenie bilansu	600.—
8) Na cele społeczne:	
na czerwony krzyż	2564.06
na ochronki w Grójcu	1000.—
na szkołę żeńską w Grójcu	1000.—
na kapitał rezerwowy	3500.—
Razem	19127.—

Bilans za rok 1919 Rlem. Stow. Poż.-Oszcz. w Zagórowie.

Aktywa: Gotow. w kasie mk. 5610,90. Bank Spółek r-k bież. mk. 41558,70. Należn. u członk. mk. 617,15. Towary mk. 40,—. Udział w Banku Spółek (akcje) mk. 4000,—. Urządzenie mk. 50,—. Wart. aktywy mk. 51876,75. Pasywa: Udz. pozost. członk. mk. 16500,—. wystąp. mk. 2300,— Wkłady na r-k bież. mk. 13,50. Wkłady oszcz. na term. wyż. 3 mies. mk. 34287,90. Wart. pasywy mk. 53101,40. Strata mk. 1224,65.

Bilans za rok 1920 Rlem. Stow. Poż.-Oszcz. w Zagórowie.

Aktywa: Gotów. w kasie mk. 6064,55. Bank Spółek r-k bież. mk. 182639,55. Należn. u członk. mk. 87,80. Udział w Banku Spółek (akcje) mk. 10000,—. Urządzenie mk. 50,- Wart. aktywy mk. 198841,90. Pasywa: Udz. pozost. członk. mk. 15250,—. występ. mk. 650,—. Wkłady na r-k bież. mk. 422,—. Wkłady oszcz. na term. do 3 mies. mk. 182319,90. Wart. pasywy mk. 198841,90.

Bilans na rok 1919 Rlem. Stow. Poż.-Oszcz. w Święci.

Aktywa: Gotow. w kasie mk. 5692,65. Należn. u czł. mk. 2338,85. Udział w Banku Spółek (akcje) mk. 4000,—. Należn. u władz wojsk. mk. 33552,60. Wart. aktywy mk. 45584,10. Pasywa: Udziały pozost. członk. mk. 7800,—. Bank Spółek mk. 36272,56 Wkłady na r-k bież. mk. 1257,20. Wkłady oszcz. na term. do 3 mies. mk. 210,60. Wert. pasywy mk. 45540,36. Zysk mk. 43,74.

Bilans spółdzielni mleczarskiej w Pndosiu za 1920 r.

Passywa: wierzyciele 14401,80; udziały 3475,—; fund. zasob. 1106,37. Aktywa: Kasa 2088,20; ruchom. i nieruchom. 11110,—; dłużnicy 2765,14; zapasy z kosztów ruchu 680,—; strata 2339,83. Bilans 18983,17. R-k strat i zysków: dochody 21395,62; rozchody 21715,95; umorzenie ruchom i nieruch. 2019,50; stratę 2339,83 postanowiono pokryć z funduszu zasobowego i operacji roku następnego.

Bilans Towarzystwa Poż.-Oszcz. w Przysusze za 1919 r.

Pasywa: Kapitały: udziałowy i zakładowy Rub. 7202,59, zapasowy Rub. 336,73, specjalny Rub. 589,86; Wkłady Rub. 197570,32; Długi Rb. 3691,40; Sumy przejściowe Rb. 1705,46½; Zyski Rb. 4812,07. Aktywa: Gotowizna na lokacji Rub. 98860,57; Papiery procentowe Rub. 3540,—; Pożyczki Rub. 37105,80; Inwentarz Rb. 7687,89½; Towary nabyte Rb. 67521,07; Gotówka Rb. 1213,10. Bilans Rb. 215908,43.

Bilans Spółdzielni Mleczarskiej w Starej Hucie za 1920 r.

Passywa: Wierzyciele 7894,95; udziały 3150,—; fundusz zasobowy 6398,45; zysk 246,94. Aktywa: Kasa 4151.34 nieruchom. 13539,—. Bilans 17690,34. R-k strat i zysków: dochód 19658,84; rozchód 17843,90; umorzenie ruchomości 1560,50; inne 7,50; zysk 246,94 przydzielono do funduszu zasobowego.

Wyciąg ze sprawozdania za r. 1920 stow. spożywców „Nasz Sklep" w Bełchatowie.

Bilans: Aktywa: kasa mk. 57647,06, papiery publiczne mk. 2015,—; ruchomości mk. 18375,75; towary mk. 92897,97; różni mk. 2715,—. Pasywa: udziały mk. 50650,—; rezerwy mk. 37397,63; różni mk. 24125,71; czysta nadwyżka mk. 61477,44. Suma bilansu mk. 173650,78.

Tow. Akc. Fabryki Przetworów Chemicznych „RĘDZINY".

Bilans na 31 grudnia 1920 roku.

AKTYWA.

	Mk.
1. Ziemia	54345,75
2. Nieruchomości	609770.99
3. Maszyny, Aparaty i Urządzenia	1268494.86
4. Papiery publiczne	796847.—
5. Kasa	13609.57
6. Dłużnicy	1230973.14
7. Wartość remanentów na 31 XII-20	4311815.49
	8285856.80

PASYWA.

1. Kapitał Zakładowy		1296000.—
2. „ Amortyzac. S-do 1/I-20	1522255.05	
„ „ odpisy za 1920	157338.04	
„ „ dodatkowo za 1920	800000.—	2479593.09
3. „ Zapasowy S-do 1/I-20	108561.58	
„ „ odpisano za 1920	209300.80	317862.38
4. „ Rezerwowy S-do na 1/I-20		43200.—
5. Rezerwa podatkowa odpisano z zysków 1920 r.		1000000.—
6. Niepodniesiona dywidenda		68176.65
7. Wierzycilee i Zobowiązania		1595457.72
8. Pozostałość z zysków 1919	52230.96	
„ „ 1920	1433336.—	1485566.96
		8285856 80

Rachunek Zysków i Strat na 21 XII 1920 r.

KREDYT.

1. Pozostałość z zysków z 1919 r.	52230.96
2. Wpływy od umorzonych należności	326.62
3. Zysk na różnicach kursowych	16988.05
4. Dochód brutto ze sprzedaży	5200967.83
	5270513.46

DEBET.

1. Umorzone salda dłużników	94858.40	
2. Strata na papierach publicznych	95607.73	
3. Pramje asekuracyjne	87398.73	
4. Procenty, prowizje i Damna bankowe	31704.07	
5. Koszty Handlowe i zapomogi	139176.57	
6. Pensje Personelu i Zarządu	360973.85	
7. Podatki i patenty	84768.67	
8. Utrzymanie Ambulatorjum, Nieruchomości i Szkoły	137777.24	1032265.26
Odpisy z zysków 1920 r.		
1. Na zobowiązania	586042.40	
2. „ kapitał zapasowy	209300.80	
3. „ „ amortyzacyjny	157338.04	
4. „ „ dodatkowo	800000.—	
5. „ rezerwy podatkowe	1000000.—	2752681.24
Pozostałość z zysków		
1. Pozostałość z zysków 1919 r.	52230.96	
2. „ „ „ 1920 r.	1433336.—	1485566.96
		5270513.46

Podział Zysków.

1. Na dywidendę po 300 mk. od akcji	720000.—	
2. „ wynagrodzenia czł. Zarządu za 1920 r. po 50000 mk. każdemu	250000.—	
3. „ wynagr. Komisji Rewiz. po mk. 25000.— pięciu członk. razem	125000.—	
4. „ Gratyfikacje dla urzędników	80000.—	
5. „ kościół parafialny w Rędzinach	20000.—	
6. pozostałość przenieść na rok nast.	290566.96	1485566.96

ZARZĄD TOW. AKC. ZAKŁADÓW CHEMICZNYCH

„STREM"

ma zaszczyt zawiadomić, że wobec niedojścia do skutku w pierwszym terminie t. j. dnia **31-go stycznia** r. b., Ogólnego Zebrania Akcjonarjuszów, odbędzie się ono, stosownie do §§ 67 i 69 Ustawy, jako prawomocne bez względu na liczbę obecnych, **w drugim terminie**, dnia **23-go marca** 1922 r. o godz. 5-ej po poł., w biurze Zarządu w Warszawie, Mazowiecka Nr. 7.

PORZĄDEK DZIENNY.

1. Wybór przewodniczącego.
2. Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania, podziału zysku i bilansu za 1920/21 rok operacyjny.
3. Sprawozdanie Zarządu i Komisji Rewizyjnej.
4. Budżet i plan działań na 1921/22 rok.
5. Wybór dyrektorów Zarządu i zastępców, jak również członków Komisji Rewizyjnej, na miejsce ustępujących.
6. Powiększenie kapitału.
7. Upoważnienie Zarządu do sprzedaży niektórych budynków wraz z gruntem fabryki w Tarchominie.
8. Zmiana ustawy Towarzystwa.
9. Wnioski Zarządu i p. p. akcjonarjuszów.

P. P. akcjonarjusze, życzący sobie wziąć udział w Zebraniu, raczą, stosownie do § 61 ustawy, przedstawić Zarządowi najpóźniej na 7 dni przed Zebraniem Ogólnem swoje akcje lub też zaświadczenia państwowych lub prywatnych instytucji kredytowych, działających na zasadzie zatwierdzonych przez rząd ustaw. W zaświadczeniu powinny być oznaczone numery akcji.

INSTYTUT PRAKTYCZNEJ PSYCHOLOGJI.

Powstał w Polsce pierwszy „Instytut Praktycznej Psychologji" urządzony na wzór zagraniczny, a mający na celu zwiększenie sprawności, jakoteż wydajności pracy, oraz zastosowanie psychotechniki w przemyśle i handlu. Do sfinansowania Instytutu w znacznej mierze przyczynił się Polski Bank Handlowy. Kierownikiem Instytutu jest Dr. Kazimierz Radwan-Pragłowski. Do Zarządu należy Dyrektor Banku p. Piotr Zawadowicz. Prezesem Rady Nadzorczej jest Dyrektor Banku p. Antoni Doerman. Do komisji naukowej należą prof. uniw. Dr. med. Paweł Gantkowski, prof. uniw. Dr. fil. Stefan Błachowski, prof. uniw. Dr. fil. Florjan Znaniecki i p. Nicefor Perzyński Naczelnik Wydziału Oświaty Pozaszkolnej.

Bilans Kasy Poż. Oszcz. Rzem. chrześć. w Warszawie na dz. 31 grudnia 1919 r.

Stan czynny: kasa mk. 114940.51, ruchomości mk. 846.51, pożyczki mk. 415254.72, akcje i r-k w Bankach mk. 15694.17, sumy przechodnie mk. 24019.20. Razem mk. 679755.11. Stan bierny: udziały mk. 31354.88, wkłady 534018.08, %% do wypłaty 35216.19, kapitał zapasowy i rezerwowy mk. 1853.71, zysk za 1920 r. mk. 77312.25. Razem mk. 679755.11. Rachunek Strat: Koszty handlowe i podatki 160942.83, %% do wypłaty mk. 23318.47, zysk za 1919 r. mk. 77312.25. Razem mk. 261573.55. Rachunek Zysków: pobrane %% mk. 33193.76, pożyczki spłacone mk. 5170.85, jarmark mk. 223208.94, razem mk. 261573.55.

Bilans Kasy Poż. Oszcz. Rzem. chrześć. w Warszawie na dz. 31 grudnia 1920 r.

Stan czynny: kasa mk. 14730.63, ruchomości mk. 8861.86, pożyczki mk. 252011.74, akcje i r-k w bankach mk. 43105.04. Razem mk. 318709.27. Stan bierny: udziały mk. 32003.18, wkłady mk. 235768.13, %% do wypłaty mk. 23639.91, kapitał zapasowy i rezerwowy mk. 12197.57, zysk za 1920 r. mk. 15100.48. Razem mk. 318709.27. Rachunek Strat: koszta handlowe i podatki mk. 687575.11, %% do wypłaty mk. 15979.96, zysk za r. 1919 mk. 15100.48. Razem mk. 718655.55. Rachunek Zysków: pobrane %% mk. 5458.66, pożyczki spłacone mk. 17833.26, jarmark mk. 185363.63. Razem mk. 718655.55.

Stow. Spoż. „Wspólnota Lubelska" w Lublinie. Wyciąg ze sprawozdania za rok 1920.

Rachunek Strat i Zysków: Nadwyżka b-tto na towarach mk. 384443.38, koszty handlowe mk. 260969.51, amortyzacja 2422.26, inne straty mk. 18085.10, czysta nadwyżka mk. 102966.51. Bilans. Aktywa: kasa mk. 28689.52, ruchomości mk. 17049.28, remanent towarów mk. 356093.10, dłużnicy mk. 38615.63. Pasywa: udziały mk. 113096.88, rezerwy mk. 16398.47, fundusze specjalne mk. 18882.70, wkładki oszczędnościowe mk. 10706.57, wierzyciele mk. 159396.40, sumy przechodnie mk. 19000, czysta nadwyżka mk. 102966.51. Suma bilansu mk. 440447.53.

Rachunek strat i zysków i bilans „I-go Stowarzyszania Spożywców w Kurowie" za r. 1920.

Rachunki Dziennika Głównej	Rachunek strat i zysków		Bilans	
	Winien	Ma	Winien	Ma
1. Kasa . . .	—	—	21.532,66	—
2. Towary . .	—	106.714,33	93.821,55	—
3. Koszty handlow.	59.300 58	—	—	—
4. Udzialowcy .	—	—	—	30.426 25
5. Różni . .	—	—	8.430.85	32,07
6. Ruchomości .	816.98	—	15.522,62	—
7. Kapitał społec.	—	—	—	60.336,87
8. R-k bon . .	—	—	—	450,—
9. R-k sum przechodnich .		1.465,72	—	
10. Nadwyżka za r. 1920 . .	48.062.49			48.062.49
Razem .	108.180,05	108.180,05	139.307,68	139.307,68

Niemieckie Towarzyst. Pożyczkowo-Oszczędnościowe w Brzozogaju, gm. Ostrowite, pow. Słupca. Bilans 31 grudnia 1920 r.

Aktywa: Kapitał obrotowy mk. 440.75, w Banku w Łodzi 3597.80, książki 70.—. Pasywa: Kapitał oszczędnościowy 3464.40, rezerwy 67.90, obroty zwrotne 505.10, wkładka w bieżącem rachunku 52.30. Rachunek Zysków i Strat: Przymusowa prowizja 3.64, koszta obrotowe 229.52, prowizja zysku 72.—, procent 180.21, zysk 19.5.

Stow. Spoż. „Zjednoczenie" w Sadlnie. Wyciąg ze sprawozdania za rok 1920.

Rachunek Strat i Zysków: Nadwyżka b-tto na towarach mk. 56674.10, koszty handlowe mk. 34378.47, amortyzacja mk. 1371.21, czysta nadwyżka mk. 20924.42. Bilans. Aktywa: kasa mk. 499.84, ruchomości mk. 11550, remanent towarów mk. 106323.03, różni mk. 5075. Pasywa: udziały mk. 18925, rezerwy 76, różni mk. 83522.45, czysta nadwyżka mk. 20924.42. Suma bilansu mk. 123447.87.

Bilans Spółdzielni Mleczarskiej w Samorządkach za 1920 r.

Pasywa: wierzyciele mk. 7402.19, udziały mk. 4854.74, fund. zasob. mk. 6465.18. Aktywa: Kasa mk. 5037.92, ruchom. i nieruchom. mk. 5597.40, dłużnicy mk. 6211.29, strata mk. 1875.50. Bilans mk. 18722.11. R-k strat i zysków: dochód mk. 8871.17, rozchód mk. 7085.20, inne mk. 3661.47. Stratę mk. 1875.50 pokryto z funduszu zasobowego.

Bilans Spółdzielni Mleczarskiej w Zadybiu Nowem za 1920 r.

Pasywa: wierzyciele mk. 34943.63, udziały mk. 6190, fund. zasob. mk. 735.44, zysk 547.14. Aktywa: Kasa mk. 3429.21, ruchom. i nieruchom. mk. 37762, dłużnicy mk. 225, zapasy z kosztów ruchu mk. 1000. Bilans mk. 42416.21. R-k strat i zysków: dochód mk. 24313.90, rozchód mk. 17841.11, umorzenie ruchom. i nieruchom. mk. 2700.65, inne mk. 3225, zysk mk. 547.14, przydzielono do fund. rezerwowego.

Tłoczono w Drukarni Państwowej, Miodowa № 22, № 16640. 9-II 1922